

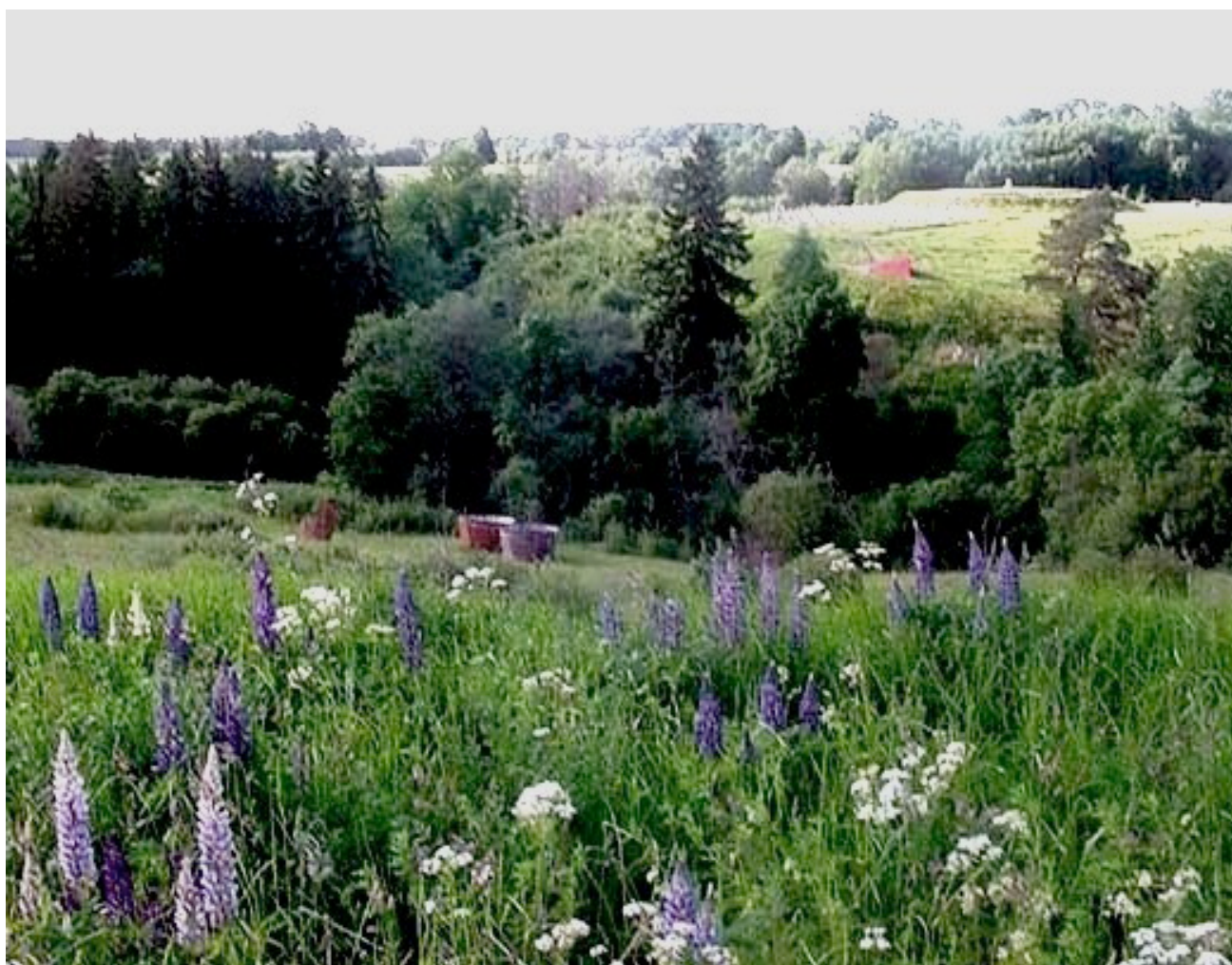
Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 4

2011. g. oktōbris/novembris/decembris

82. gads

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

REDAKTORA PIEZĪMES

Novembra dienās

Novembris ir tāds dīvains mēnesis. Sākuma dienās vēl birst pēdējās zelta lapas pilsētu ielās stādītiem kokiem. Meži jau sen kaili, izņemot spītīgo ozolu brūngano sauso lapu tērpu, ko tie patur vēl vēlu ziemā. Iedomājos – jāpiebilst, tā tas ir šeit Amerikas vidienē, kur dabīgu skuju koku mežu tālu jāmeklē. Viss gatavojas saltajai ziemei.

Bet skaistums nezūd. Tālu no pilsētas, braucot pa maziem vietuļiem lauku ceļiem bezsaules dienā, kad, liekas, vienīgā kustība ir vēju pūsti sausa sniega deļojoši virpulīši virs pelēkā asfalta, acs mīlojas pelēcīgo lauku un birztalu un apvārķšņa tiko manāmās krāsu gammās. Zaļa egļe ir kā izsauciens, atgādinājums, būt vēl redzīgākam, vairāk prieka pilnam par Dieva radīto brīnišķīgo pasauli. Arī par, zieme gaidošo, novembra pasauli...

Bet mums, latviešiem, novembris ir prieka un piemiņu mēnesis. 11. novembrī ir Lāčplēšu diena, kad pieminam tos, kas cīnījušies par mūsu tautas un zemes brīvību, kas savas dzīvības ir atdevuši, lai cīnītos pret ļaunuma varas nesējiem kaļalaukā un mežu biežokņos. Skumīgi redzet, ka Latvijā vecie cīnītāji – cik vēl palikuši, astoņdesmit gadīgi, nespēcīgi un slimi, liekas, būtībā ir aizmirsti gan no valsts varas, gan... Cik draudzēs ir rūpes arī par šiem atstātajiem, cik kristīgas mīlestības esam parādā, Dievam parādā?

18. novembris, kad ideja par Latvijas valsti tika piesista pie pasaules durvīm!

Tās jau nebija Lutera 95 tēzes, kas pārmainīja Eiropu. Varbūt tā vairāk līdzinājās mazai lapiņai, vēju plēstai, kas tomēr vēstīja, ka mēs esam un gribam būt brīvi savā zemē. Bet nozīmīgākais bija, ka šī ideja dega gan nedaudzu sirdīs, bet liesma bija tik kvēla, ka tā aizdedzināja sākumā simtus, tad tūkstošus, tad tautu, kas izvēlējās un cīnijās par sevi un savu brīvību un valsti.

Latvijas brīvība ir atjaunota, bet tā nav atjaunojusies. Pagātnes lāsts kā smaga nasta vēl guļ uz Latvijas ļaudīm un valsti. Paliek baigi, lasot tīmeklī Latvijas ziņas. Baigi un nesaprotami. – Kas jādara mums, latviešiem, kas savu tautu un valsti mīlam?

Un novembra beigās ir Mirušo piemiņas diena. Mēs šeit, Amerikā, pulcējamies kapu latviešu nodalījumos, aizdedzam sveces, pieminam mīļos, atceramies saites,

kas sien ar pagātni, ar senām dienām, seniem cilvēkiem. Redzam, ka vairums pieminētāju ir sirmām galvām. Jauniem vecas lietas neinteresē...

Tāds ir novembris, pakāpšanās uz ziemas stinguma pusi. Cik labi, ka pirms īstā sala iestāšanās vispirms tomēr ir Ziemassvētki!

SATURS

VĀKS DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!.....	61
REDAKTORA PIEZĪMES.....	62
Novembra dienās	
ASARAS UN GAVILES.....	63
Māc. Dr. U. Ukstiņš	
DZEJOLI.....	45
L. Breikšs, A. Cīrulis.	
VĒSTULE EFEZIEŠIEM –	
DIEVA NOLIKUMS DRAUDZĒM (18).....	66
Māc. O. Cakars	
ALBA 2011. GADA KONGRESS.....	68
U. Ukstiņš	
ALBA MĀSU APVIENĪBAS SANĀKSME.....	71
B. Ukstiņa	
KOŅU APVIENĪBAS GADA SAPULCE.....	72
R. Ņere	
VAI EIROPA IR UN PALIKS KRISTĪGA.....	74
E. Biķis	
LBDS 2011. GADA KONGRESS.....	76
A. Lauva	
LIELS PALDIES.....	78
A. Purmalis	
NOTIKUMI DRAUDZĒS:	
KLĪVLANDIEŠI ZAĻUMOS.....	79
L.P.	
MŪSU AIZGĀJUŠIE:	
LIDIJA MARTA CELMIŅA.....	80
B. Ukstiņa	

Kristīgā Balss

un cita informācija lasāma arī ALBAs mājaslapā:

www.latvianbaptistsinamerica.org

Visi Kristīgās Balss abonentu maksājumi sūtami: Mrs. Lidija Aistare, 10925 Zemgale Rd. Three Rivers, MI 49093, USA. Kristīgā Balss ir Amerikas Latviešu Baptistu apvienības izdevums, iznāk ik gada ceturksni. Redaktors Oļģerts Cakars, 742 N. Lombard Ave., Oak Park, IL 60302, USA. Tālrunis 1 - 708 -383 - 5285. e-pasts: kbcakars5@comcast.net. Turpat adrešu maiņas.

Gada abonements ASV dol. 15.00, katrs nākošais abonements vienam gadam ASV dol. 10.00.

CHRISTIAN VOICE – published quarterly by the Union of Latvian Baptists in America. Editor: Oļģerts Cakars 742 N. Lombard Ave., IL 60302, USA. Phone 1 - 708 - 383 - 5285

Subscription rates: One year \$ 15.00; each additional subscription \$ 10.00.

Titullapas galvu zīmējis Viestarts Aistars.

Asaras un gaviles

Svētruna par 126. psalmu ALBA 2011. gada Kongresa dienās
māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Dzīvē asaras mainās ar gavilēm, kādreiz raudam un kādreiz smejamies. Vienu dienu priecājamies, nākošā dienā ir drūms prāts. Tāds ir mūsu dzīves ritms. Kādreiz tik pēkšņi, acumirkli, smieklī var pārvērsties vaidos. Bet, protams, notiek arī pretēji, asaras pārvēršas smieklos, kad piedzīvojam pilnīgi negaidītu, neiedomājamu labestību, Dieva svētīgu pieskārienu mūsu dzīvē. Psalmists saka: „*Tad mūsu mute bija pilna smieklu un mūsu mēle pilna gaviļu*“ (Palms 126:2). „*Kas ar asarām sēj, tie ar gavilēm pļaus*“ (5). „*viņi aiziet un raud... ar prieku viņi atkal nāks.*“ (6).

Mēs visi, es ticu, esam sapņojuši sapņus, no kuņģiem nevēlējamies pamosties, jo sapnis bija tik skaists, tik svētību pilns, ka nevēlējamies atgriezties dzīves ikdienā, ar tās daudzajiem pienākumiem un problēmām, varbūt ar postu, kas mūs sagaidītu. Tāda ir doma, kuŗu mēs sastopam 126. psalma pirmajā pantā. „*Kad tas Kungs atveda atpakaļ Ciānas cietumniekus, tad mēs bijam kā tadi, kas sapņus redz*“ (Psalms 126:1). Cietumnieki, par kuŗiem iet runa šajos vārdos, ir judi Bābeles gūstā. No šī gūsta, kādus 530 gadus pirms Kristus, gūstekņus atbrīvo Persijas valdnieka Kira, kuŗš bija iekarojis Bābeli. Viņš deva izdevību gūstekņiem atgriezties savā zemē.

Pamozdamies Jeruzālemē, ļaudis sākumā, noteikti, uzreiz nespēja aptvert, kur tie atrodas. Vai tie tiešām ir atkal atpakaļ savās mājās? Vai, atverot acis, tas viss neparādīsies tikai kā sapnis? Patiesība, ka tie ir brīvi, atkal atpakaļ savā zeme, noteikti likās tikai kā sapnis.

A) Šāda sapņu kvalitāte bija arī tam, ko piedzīvoja ļaudis, kas atgriezās no Sibīrijas atpakaļ Latvijā. Tas tiem arī likās tik neticami, ka uz viņiem varēja attiecināt vārdus, sacītus par Jēzus mācekļiem pēc Viņa augšāmcelšanās: „*tie aiz prieka neticēja*“. Mācekļu prieks, ka viņu Kungs patiesi ir dzīvs, bija tik liels, ka tas likās neticami. Vasarsvētku dienā, kad Svētais Gars tiek izliets pār draudzi Jeruzālemē, apstulis Pēteris citē pravieša Joela vārdus: „*..jūsu jauneklī redzēs parādības un jūsu sirmgalvjī sapņos sapņus*“ (Ap. darbi 2:17)

Ir pasaulīgi ļaudis, kuŗi pieraksta ticību Dievam un liecību par Viņa darbību pasaulē tikai sapņošanai. Bet kaut Dievs dažkārt uzruna cilvēkus sapņos, Viņa rīcība šajā pasaulē un musu personīgajā dzīvē ir tā nozīmīgākā un paliekošā realitāte. Reiz, pirms daudz

gadiem, es pats redzeju Jēzu Kristu, godībā terptu, kādā sapnī un to atminos līdz šai dienai.

Ne pasaules vēsture, nedz mūsu personīgā dzīve, nav izskaidrojamas bez ticības Dievam, kuŗš vada un veido tautu likteņus un katra viena dzīvi. Mēs esam šeit, šajās kongresa dienās, jo Dievs Jēzu Kristū mūs ir aicinājis par saviem ļaudīm. Mēs esam šeit, jo Dievs ir uzturējis un svētījis mūsu Apvienības darbu šajos 61 gados. Viņa roka mūs vadījusi.

Dieva roka ir arī tā, kas lika sabrukt bijušai Padomju Savienībai. Tagad kristīgā draudze atkal var brīvī darboties mūsu tēvzemē un dzimtenē Latvijā. Mūsu Kunga spēkā mēs varam strādāt un palīdzēt brāļiem un māsām tur sludināt evaņģelija dzīvības vārdus. Tas, kas pirms dažiem gadu desmitiem likās ka nerasniedzams sapnis, tagad jau vairāk kā divdesmit gadus ir dzīves īstenība.

B) Atbrīvotie Ciānas cietumnieki saka: „*Tad mūsu mute bija pilna smieklu un mūsu mēle pilna gaviļu.*“ (Psalms 126:2a) Runājot par šo pašu atgriešanos no Bābeles gūsta, Nehemijas grāmatā, kuŗu apcerējām pirms dažiem gadiem, lasām: „*..tā Kunga prieks ir jūsu stiprais patvērums!*“ (Neh. 8:10b)

Kad negaidīta labestība, svētība, nāk mūsu dzīvē, tad mūsu sirdi pilda prieks, mūsu mute pildās ar smieklīem, mūsu mēle dzied gaviļu dziesmas. Cik žēl, ka kādreiz populārā kultūrā kristieši tiek tēloti kā saīguši, skābi citroni, kuŗi nemāk priecāties. Kā lai mēs nepriecātos? Mēs netikai esam atbrīvoti no fiziskas gūstniecības, tāpat kā Ciānas cietumnieki, mēs esam atbrīvoti arī no garīgas gūstniecības, no grēka un nāves cietumiem. Par Jēzu Kristu Ebrēju vēstules rakstītājs saka, ka Viņš atbrīvojis visus: „*..kas visu mūžu nāves baiļu dēļ bija verdzībā*“ (Ebr. 2:15). Mēs esam atbrīvoti no grēka cietuma, ievesti Kristus brīvībā, Viņa mūžīgā valstībā. Uz šo valstību arī atkārtoti lūkojās Vecās Derības ļaudis. Psalmists skatās pāri tautas atgriešanās ceļam no Bābeles uz dienu, kad visa daba tiks atjaunota, uz Dieva mūžīgās valstības nākšanu.

Mēs, būdami kristieši, labi zinām, ka smieklī neizslēdz asaras. Mēs zinām, ka kristīgs prieks neļauj mums izbēgt no skumjām. Sāpes un grūtības skaŗ arī mūsu dzīvi, bet tās nespēj izskaust to prieku, kas ir mums, Dieva izglābtīem.

C) Jo tiešām tas Kungs lielas lietas mūsu vidū ir darījis un par to mēs priecājamies. Mēs priecājamies par atjaunoto brīvību Latvijā, jo sevišķi par ticības brīvību, kuŗas gaisotnē tiek evaņģēlijs sludināts. Mēs priecājamies par 61 gadiem, kuŗos kā ALBA varējam dziedāt Dieva slavu Dziesmu dienās un pulcēties bērnu un jauniešu, tāpat arī draudžu nometnēs. Mēs priecājamies par svētībām, kuŗas baudām, sanākot mūsu ALBA kongresos. Mēs priecājamies par gadu desmitu darbu draudzēs, kuŗās apliecinājam ar savu sanākšanu: “Tas Kungs ir dzīvs!” Mēs priecājamies par izdevībām palīdzēt tiem, kam palīdzība bija vajadzīga gan Latvijā, gan Bolīvijā, gan citās pasaules malās un mūsu pašu apkaimē.

Pāri par visu mēs priecājamies par dzīvības uzvaru Jēzū Kristū, par augšāmcelšanās brīnumu. Mūsu grēki ir piedoti un debess vārti atvērti! Par to sirdis priekā gavilē! Šīs patiesības gaismā zinām, ka vienalga kas notiks mūsu dzīvē, mūsu uzvara ir Kristū.

II

A) Otrā daļa šajā 126. psalmā sākas tāpat ka pirmā. Pirmā pantā mēs lasām: “*Kad tas Kungs atveda atpakaļ Ciānas cietumniekus..*” – skats pagātnē, uz to, kas noticis. Otrajā daļā ceturtais pants sākas ar lūgšanu: “*Atved, Kungs, atpakaļ mūsu cietumniekus...*” Tā ir lūgšana par rītdienu. Visi Bābeles gūstekņi vēl nav atgriezušies; tur vēl palikuši ļaudis, kuŗiem jādodas ceļā. Bet vēl plašākā skatījumā ir patiesība, ka visas ieceres nav piepildītas. Mēs dažkārt dziedam: “Vēl darba daudz ir ko strādāt, vēl dusēt nevari iet. Dievs pats tev grib spēku gadāt – tadēļ vēl brītiņu ciet.”

Mēs nevaram palikt, kā zinām, vienumēr prieka kalngalā, bet jākāpj lejup ikdienas rūpju un darbu pilnā ielejā. Tā no Apskaidrošanas kalna Jēzum ar mācekļiem bija jaatgriežas parastajā dzīvē, kur gaidīja ļaudis ar dažādām vajadzībām un nastām, grēcīgi ļaudis. Vēl vairāk. Jēzu gaidīja sāpju ceļš un krusts. Kaut Pēteris kalnā jutās tik labi, ka vēlējās celt teltis uz palikšanu, no kalna bija jākāpj lejup. Tā arī Jeruzālemes atjaunošana pēc Bābeles gūstniecības bija smags darbs, kā to liecina Ezras un Nehemijas grāmatas. Iekšēji un āreji pretnieki radīja daudzas grūtības. Tapat tas ir ar Latvijas atjaunošanu šodien pēc vairāk ka divdesmit gadiem. Darbs smags un nasta grūta. Āreji draudi, iekšējas nesaķaņas un korupcija dara dzīvi smagu.

Mēs apzināties, ka mūsu atjaunošana, kaut reāla, ir vienumer šajā dzīvē tikai daļēja. Mūsu dzīve turpinājas nemitīgās pūlēs un, dažkārt, rūgtās asarās. Tomēr šī ikdiena nespēj laupīt prieku, jo ticībā zinām, ka, dzīvei beidzoties, mums pieder, Kristus dēļ, vieta

tai valstībā, kur katra asara tiks nožāvēta. Šodien slavas dziesmas savijas ar sāpju nopūtām, saulainās debesis mainās ar mākoņiem, lietu un negaisiem. Šis dzīves ritms turpinājas arī uzticīga kristieša dzīvē. Darbs un atdusa, prieks un bēdas, nāve un jaunas dzīvības nākšana ir daļa no mūsu dzīves. Tomēr zinām, ka pēdejaais vārds ir Kristum un pēdejā uzvara ir mūsu Viņa dēļ.

Mēs šodien gaidām atkal uz sevišķu iepriecu, kad Dieva žēlastība tiek spēcīgi izlieta pār mūsu dzīvi. Tā dziedam: “Varenas svētības straumes šodien pat sūti, ak Dievs; šodien, kad ticam ko teici, šodien kad zemojamies”.

“*..lietus liek atgriezties savās gultnēs upēm dienvidu zemēs*” (Ps.126:4). Negeva ir Judejas dienvidu tuksnesis. Tur atrodas izkaltušas un dziļas, tukšas upju gultnes. Kad nāk lieti, īsā brīdī šīs tukšās gultnes pārplūst ar dzīvību devošo ūdeni. Tā šodien mēs lūdzam atkal pēc Dieva sevišķa pieskāriena, pēc Viņa svētībām mūsu dzīvē. Dievs mums tādas dod šajās Kongresa un Dziesmu dienās, un draudžu svētkos. Mēs arī piedzīvojam ticības uzvaras un Dieva dziedinošo pieskārienu mūsu personīgā dzīvē, kad Viņu no sirds meklējam.

B) Mums vajadzīgas šadas svētības straumes, jo mūsu dzīvē ir tik daudz smaga darba un kādreiz vilšanās. Atkal kādas draudzes dziesmas vārdi to apstiprina: “Pieviļ mūs draugi un pasaules varas, vienīgi Dievs Tu vien paliec tas pats.” Mēs dažkārt sējam sēklu raudādami, savu darbu darot, jo tik bieži neredzam sava darba augļus. Mēs raudam, jo kādreiz darbs liekas velts. Mēs raudam, jo darbs ir nogurdinošs. Mēs raudam, bet mēs nebūt neraudam pašnožēlā, bet gan apziņā par savu nīcību un grēku, kuŗa dēļ Kristum bija jāmirst.

Tā 126. psalma beigās lasām: “*Kas ar asarām sēj, tie ar gavilēm pļaus: viņi aiziet un raud, dārgo sēklu sējai nesdami, bet tiešam ar prieku viņi atkal nāks un nesīs mājup savus kultšus.*” (Psalms 126:6). Mēs sējam raudot, dārgo dzīvības sēklu pazaudējot zemes klēpī. Tikai vēlāk redzam to atkal parādāties, uzdīgštam stādā. Mēs ticībā sējam lai “dārgai debess pļaujai stādus audzinātu.” Zinām, ka “salna, krusa, karstums, vēji druvas maitā zemkopim.” Tomēr ticībā turpinām sēt!

1) Pirmais pļaušanas likums ir, ka bez sēšanas nebūs pļauja. Tas ir dabas un dzīves likums. Tā par spīti daudzām bēdīgām ražām, draudošiem mākoņiem, saules karstumam, lauksaimnieks tomēr turpina stādīt. Viņš pavasarī turpina sēt, zinot, ka nākotnē gaida pļauja. Ja viņš ir pastāvīgs, tad viņš reiz pļaus. Ja mēs uzticīgi sēsīm, tad “mūžam nevarēsīm prieka pilno pļauju beigt.” Ar asarām sējuši mēs ar gavilēm pļausim.

2) Otrais pļaušanas likums ir nāves likums. Pirms var uzdīgt stāds, sēklai ir jānomirst zemē. Tā mūsu Kungs un Pestītājs Jēzus Kristus to māca, dodoties pretī savai nāvei Jeruzālemē: “*Patiesi, patiesi Es jums saku, ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, viņš paliek viens; bet, ja viņš mirst, viņš nes daudz augļu*” (Jāņa ev. 12:24). Saimniekam kādreiz jāsej zemē savi beidzamie graudi, jo, ja viņš baidīdamies centīsies nodrošināt iztiku īsam laikam, nesējot šodien, viņš ar ģimeni mirs badā rīt. Šī patiesība darbojas visās dzīves sfērās, gan laicīgās, gan garīgās.

3) Tā beidzamais, trešais, pļaušanas likums ir vairošanās likums. Viens grauds kādreiz nes simts graudus, bet tikai, ja tas mirst. Runājot par sēšanu un sēklas vairošanos, ALBA var liecināt, ka mazas izdevības nesušas lielas svētības. Varam priecāties, ka nebijām kūtri ieguldīt līdzekļus LBDS teoloģisko studentu izglītošanai, jo šodien redzam šīs sēšanas rezultātus. Tā redzam vairākus bijušos studentus, tagad vadošos darbiniekus LBDS un vispārējā kristīgā dzīvē Latvijā.

Vēl viena vieta kur sējām bija LBDS Savienības nama uzturēšanā, tad kad tas bija kritiski. Šodien

redzam, ka šis nams ir centrā visai LBDS kopdarbībai. Vēl viens nesens svētīgs piemērs par sējas vairošanos: pagājušā ALBA kongresa gadā uzticīgi sējām, ziedojot nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām. Mēs bagātīgi pļāvām, kā to redzējām fotogrāfijās kongresa laikā un dzirdējām aprakstos par nometni. Prieka pilna raža ir bērnu un jauniešu parveidotās dzīves. Vēl nevaram pilnām aptvert, ko šī mīlestībā sētā sēkla nesīs rītdienai.

* * *

Kā sēkla zemē tiek parvērsta vārpā ar daudz graudiem, tā mūsu asaras pārvērstas prieka gaviļēs. Ikdienas darbs, rūpes un smagums pārveršas gaviļu dziesmā. Mūsu mute ir pilna smieklu un mūsu sirdis pārplūst priekā, redzot, ko Dievs ir darījis. Mūsu debesu Tēvs ir bagāts un liels. Viņš spēj darīt un dara daudz vairāk nekā spējam un saprotam. Mūsu mazā ticība, sinepju graudiņa lielumā, izaug par lielu koku. “No mazas sēklas izaug varens koks, kupliem zariem, zaļām lāpām. Viņa ēnā atskan slavas dziesmas” (no V. Baštika kantātes “Draudze”). Ar asaram sējuši ar gaviļēm pļaujot, esam ļaudis, kas redzējuši sapņus piepildāmies. “Jo saule un vairogis ir mūsu Dievs, Tam slava!”

Leonīds Breikšs

LŪGŠANA

*Kungs, kas zāles čukstus dzirdi,
Kas pat smilgai neliec ciest,
Vārdi ir, kas latvju sirdī
Deg un kvēl un nenodziest.*

*Kungs, mēs ticam, ka Tu gribi,
Un ka tas Tavs svētais prāts,
Lai arvien šī tauta dzīvo
Un šīs zemes ražu vāc.*

*Lai pār lejām šīm un kalniem
Tikai latvju dziesma skan,
To man klusi čukst šī zeme,
To ik akmens saka man.*

*Līdz ar savu Dēlu sūti
Jaunu garu tautai šai,
Lai tā drošiem soļiem spētu
Soļot pretī mūžībai!*

Artūrs Cīrulis

K Ā P E S

*Ciešanas un sāpes
ir kā kāpes
uz debesīm.
Pa viņām ejot,
pat as'ras lejot,
nav jābaidās,
ka vadīs tās
mūs neceļā.*

*Ir kādreiz tā,
ka stumjam sāņus -
kā kādus māņus -
no tēva, mātes
mums mācīto
un Dieva Vārdā
rakstīto.*

*Lai tad top tā,
ka aizlūdzam,
lai ciešanas un sāpes
mums ir kā kāpes
uz debesīm !*

Vēstule efeziešiem – Dieva nolikums draudzei

Bībeles studija par Pāvila Vēstuli efeziešiem Latvijas Kristīgā Radio, māc. Oļģerts Cakars

18. Bībeles studija par Vēstuli efeziešiem

Iepriekšējā lekcijā sākām apskatīt vēstules 4. nodaļu. Turpināsim tālāk – (Efez. 4:4-6):

„*..viena miesa, viens Gars – jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti –, viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem.*“

Šajos trīs pantos ir uzskaitītas septiņas draudzes vienības saites.

Vispirms – draudze un draudzes locekļi ir viena miesa. Kādreiz to arī saucam par Kristus neredzamo draudzi, jo mēs nevaram zināt, cik tā liela un kādi tur ir īstie locekļi. Tomēr tāds nosaukums nav īsti pareizs. Katram Kristus draudzes loceklim būtu jābūt kā bākai, kā svecei pasaules tumsā, ko viegli ieraudzīt un pazīt. Ar kristīgo, kuņš pasaules drūzmā ir it kā neredzams, dzīvojot savu kluso un pieticīgo dzīvi, kaut kas nav kārtībā.

Viens Gars –, protams, te ir runa par Svēto Garu, caur kuņš ticīgais kļūst par Kristus draudzes locekli. Tā ir Svētā Gara darbība, kas vieno Kristus draudzi. Bet pasaulē redzam, ka, dažkārt, Svētā Gara vārdā draudzēs notiek šķelšanās. Tā kā nava divu dažādu Dieva garu, tad šāda šķelšanās, lai arī notiek itkā Svētā Gara vārdā, parasti meklejama pašu cilvēku prātā un negudrībā.

Treškārt, Pāvils runā par vienu aicinājuma cerību. Šī cerība ir mūžīgā dzīvība kopā ar Kristu, mūsu Kungu.

Un šis Kristus, draudzes galva, ir „**viens Kungs**“, kas sevī vieno draudzi, kas ir Viņa miesa. Kas ir vienīgais Kungs par draudzi. Sevī Viņš veido savas draudzes vienību, jo Viņš ir Kungs, Mācītājs un Meistars.

Piektkārt, viena ticība. Apustuļu darbu 2. nodaļas 42. pantā mēs lasām par šo vienu ticību:

„*..un tie pastāvēja apustuļu mācībā..*“

Apustuļu mācība, kas bija pirmo draudžu ticības pamats. Jēzus bija jau sen atgriezies debesu godā. Jaunā Derība, kādu mēs to pazīstam, vēl nebija uzrakstīta. Viss, kas viņiem bija savas ticības balstīšanai, bija šo apustuļu, Jēzus darbu aculiecinieku, atmiņas un mācība. Šī viena ticība, viena mācība, vai kā mēs to arī saucam svešvārdā – doktrīna ir ļoti svarīga draudzes vienības uzturēšanai. Jo ar kaut kādu ticību vien nepietiek. Cilvēki tic un ir gatavi ticēt visneiedomākajām lietām. Tāpēc arī Pāvils reizu reizēm vērsas pret viņa sludinātā

evaņģelija, ticības pamata, sagrozīšanas. Nesen dzirdēju tādu interesantu salīdzinājumu. Ja govij noliekot priekšā siena klēpi, tad tā gan izlasot visu labo un nebaudāmo atstājot. Tāpat ar ticību un un atziņu. Tomēr jāsaprot, ka salīdzinājums neder. Govij jau nav blakus sātans, kas nemitīgi čukst tai ausīs, par nederīgo un kaitīgo zāļu pievilcību un labumu. Tāpēc mūsu ticības dzīve prasa nemitīgu piepūli un uzmanību. Tāpēc arī mums ir apsolīts Aizstāvis, Svētais Gars, lai palīdzētu cīnīties pret sātana uzmācību.

„*..viena kristība..*“. Te, neapšaubāmi Pāvils runā par Svētā Gara kristību, ne rituālo kristību ar ūdeni, kas ir simbols šai īstajai Gara kristībai, ko ticīgais saņem atgriežoties, kļūstot jaunatdzimis. Kā paralēlvietu ar to pašu domu varam lietot Pāvila 1. Vēstules korintiešiem 12. nodaļas 12. un 13. pantu:

„*Jo, kā miesa arī ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzie miesas locekļi kopā tomēr ir viena miesa, tā arī Kristus.*“

Jo arī mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu.. ..un mēs visi esam dzirdināti ar vienu Garu.“

Septītkārt: „*..viens visu Dievs un Tēvs..*“

Dievs ir visu ticīgo Tēvs. Mēs esam Viņa bērni, caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Pāvils piemin šai nodaļā Kungu Kristu, viņš runā par Garu un Gara vienību un nu viņš nonāk pie Tēva – visu Dieva un Pāvils nemaz nevar citādi, viņš daudzina Tēvu, pasludinādams lielo patiesību:

„*..Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem.*“

Visa un visuma Valdnieks – Dievs Tēvs. Viņš stāv pāri par savu radību, Viņš nav no tās atkarīgs. Bet pasaule pastāv iekš Viņa, Dievs ir tās sācējs un uzturētājs. Fiziķi ir atklājuši daudz universa noslēpumu. Bet jo dziļāk tie iegremdējas vielas būtībā, jo sarežģītāka un noslēpumaināka, mums arvien grūtāk pieejama, tā tiek. Tāpat tas ir ar garīgiem procesiem, arī zinātni par Dievu – teoloģiju. Mēs zinām un saprotam daudz. Bet vēl vairāk mēs nezinām. Kā Bībelē ir teikts par Dieva valstību: ko cilvēka acs nav redzējusi un kas cilvēkam prātā nav nācis...

Piešķirtā žēlastība.

„*Bet ikvienam no mums piešķirta žēlastība tādā mērā, kādā to Kristus mums ir dāvinājis*“ (Efez.4:7).

Lai gan esam viens Kristū, esam Viņa miesa,

tomēr ir atšķirība locekļu starpā, ko skaidri norāda šis pants par dāvanām. Lai gan mums ir jācenšas pēc vienotības, tas nenozīmē, ka mēs būsim visi vienādi, vai mums būtu jācenšas būt visiem vienādiem. Mums ir piešķirta žēlastība tādā mērā, lai mēs būtu derīgi šīs vienas miesas locekļi, derīgi draudzes locekļi. Mūsu piešķirtā žēlastības dāvana nav dāvināta, lai mēs, par to priecājoties, to izlietotu tikai sev, savas dvēseles kopšanai. Šīs dāvanas ir dotas, lai celtu draudzi. Ja katrs draudzes loceklis darbojas pēc viņam dotā mēra, tad draudze ir veselīga, organisms funkcionē harmoniski. Ja šis nolikums tiek pārkāpts, no tā cieš visa draudze. Ne tikai draudzes mācītājs, bet visa draudze, katrs tās loceklis ir atbildīgs, ir daļa no Kristus draudzes spēka vai vājuma.

Tālāk: „..tāpēc ir sacīts: *uzkāpis augstumā, Viņš saņēmis gūstekņus, devis dāvanas cilvēkiem.* –

Uzkāpis – ko citu gan tas nozīmē, ja ne to, ka Viņš arī nokāpis šīs pasaules zemajās vietās?

Bet Tas, kas nokāpis, ir tas pats, kas (pēc tam) ukāpis augstāk par visām debesīm, lai visu piepildītu“ (Efez. 4:8-10).

Lasītais ir kā apstiprinājums, pierādījums Kristus varai rīkoties pēc savas žēlastības, dodot mums savas dāvanas. Šeit Pāvils atsaucas uz 68. Psalmu 19. pantu:

„Tu uzāpi augstumā, atvedi gūstekņus, ņēmi dāvanas no cilvēkiem..“

Psalms runā par Dāvidu. Tikai tas, ka šis psalms ir citēts ar maziem grozījumiem Jaunajā Derībā, Pāvila vēstulē efeziešiem, mums dod ieskatu, ka šis ir mesiānisks psalms, tas runā par Mesiju – Kristu. Dāvids ir kā Kristus tips. Mainītas ir locījumu personas, psalmā tā ir otrā persona „Tu“, vēstulē trešā persona „viņš“. Atšķirību par darbības vārdiem: devis – vēstulē un ņēmis – psalmā mēs varam izskaidrot ar ebrēju valodas šo vārdu lietošanas veidu. Tā par tēvu saka, piemēram, ka viņš ir ņēmis savam dēlam sievu.

Pāvils te atkal, lai pastiprinātu savu argumentāciju, lieto tālākus paskaidrojumus. Bieži Bībeles izskaidrotāji uzskata, ka te Pāvils runā par Kristus uzvaru par sātanu, grēku un nāvi, kurus Viņš pie krusta uzvarējis, nokāpjot „..šīs pasaules zemajās vietās..“.

Citi izskaidrotāji domā, ka šeit ir runa par to, ka Kristus ir nokāpis hadesā, mirušo valstībā, kas mums kļūdaini tiek tulkots kā „elle“, lai no tās izvestu Vecās Derības svētos.

Svētā Gara dāvanas draudzei.

„Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģelistiem, citus par ganiem un

mācītājiem, lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu, līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru“ (Efez. 4:11-13).

Pāvils te runā par Svētā Gara dāvanām, kas dotas draudzes kopšanai un vadīšanai. Šīs dāvanas dotas atsevišķiem cilvēkiem, viņš uzskaita četras dažādas dāvanas, visas vērstas uz draudzes vadīšanu un sagatavošanu kalpošanas darbam.

Apustuļi bija tie, kas nevien bija redzējuši augšāmcēlušo Kristu, bet bija no Viņa personīgi izmeklēti un izsūtīti evaņģelija sludināšanai, izmeklēti un Jēzus iecelti par apustuļiem. Pāvils par sevi saka Vēstulē galatiešiem 1. nodaļas 1. pantā:

„Pāvils, apustulis, ne cilvēku sūtīts, nedz kāda cilvēka, bet Jēzus Kristus iecelts un Dieva Tēva..“

Pāvila laikā vēl bija apustuļi, bet, protams, tādu vairs nav šodienas draudzē. Par velti dažs pat uz savas „baznīcas“ sienām ir uzkrāsojis uzrakstu, ka te darboties apustulis tāds un tāds, kā to esmu redzējis netālu no Gaņezera Trejupes pilsētiņā. Šāds uzraksts ir brīdinājums: Uzmanieties, te nesludina Kristus, bet cilvēka, „apustuļa“, evaņģeliju!

Tad ir pieminēti pravieši, kas doti draudzei, cilvēki ar sevišķām spējām izprast Dieva prātu un atklājumus. Tā mēs jau lasījām Efeziešu vēstules 3: 5 par Dieva noslēpuma izpratni:

„..kā tas tagad Garā ticis atklāts Viņa svētajiem apustuļiem un praviešiem..“

Tie darbojas Svētā Gara inspirēti. Tā kā tagad mums ir dots Svētā Gara inspirētais Dieva Vārds, kas toreiz vēl nebija uzrakstīts, tad arī šīs draudzes kopšanas amats vairs nav šodienas draudzē, lai arī tagad ir daži Dieva kalpi, kas izceļas ar savas atziņas dziļumu un ieskatu Dieva gribā un būtībā.

Evaņģelisti. Tā ir dāvana, Dieva dota vēlēšanās un vajadzība pasludināt Kristus evaņģeliju visur, kur vien kustāties.

Kādreiz biju apstājies kāda Amerikas liela autoceļa degvielas uzpildes un atpūtas vietā. Kamēr es mierīgi dzēru kafiju, ienaca kāds ļoti pazīstams evaņģelists, kas darbojās arī Mūdiņa radio, kā vārdu un fotogrāfiju es pazinu. Nebija pagājušas ne dažas minūtes, kad viņš jau bija iepazinies ar abām apkalpotājām un pasludināja viņām un arī mums pārējiem, pieciem vai sešiem cilvēkiem, Kristus evaņģeliju.

Gani un mācītāji. Draudzes darba vadītāji. Kādreiz draudzes locekļi domā, ka šiem vīriem, vadītājiem, ganiem un mācītājiem, vieniem ir jāiznes draudzes

darba smagums, jo viņi tak tam aicināti! Pietiek, ja es tos varu pamācīt un kādreiz nokritizēt. Tā ir nabadzīga un nespēcīga draudze, kur valda šāds gars. Pāvils arī atgādina, kāpēc šie draudzes vadītāji ir doti, kāpēc tiem ir dotas sevišķas Svētā Gara dāvanas: „*lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par*

stiprinājumu, līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru.“

Svētie – tie ir visi Kristus draudzes locekļi. Lai sasniegtu vienību ticībā un atziņā, briedumu, Kristus diženuma mēru!

Uldis Ukstiņš

ALBAs 2011. gada kongress

Šī gada Kongresa dienas tiek saīsinātas sakarā ar orkānu Irēne, par kuŗu draudošas ziņas tiek paustas jau nedēļas sākumā. Tomēr kongress notiek visā pilnībā: piektdien 26. augusta pēcpusdienā un sestdienas rītā 27. augustā. Varam būt priecīgi, ka visas ALBA draudzes ir pārstāvētas ar 25 delegātiem, kas piedalījās kongresā.

Kongress sākas ar priekšsēža māc. Dr. Ulža Ukstiņa ievadu. Kongresa dienu virstēmatš ir “*Tā Kunga*

Valdis Ņeris. Tāpat ir sveicieni no Rinkonas – Panfijas Jansones. Rakstisku sveicienu atsūtījis *Kristīgās Balss* redaktors māc. Oļģerts Cakars, bet mutisku sveicienu no Čikāgas draudzes mācītāja Rubeņa Andermaņa nodod Pēteris Aļģe.

Sūtam arī sveicienus Pasaules baptistu apvienībai, Brazīlijas latviešu baptistu apvienībai un Latvijas baptistu draudžu savienībai (LBDS). Parakstam sveicienu kartiņas māc. Rubenim Andermanim ar dzīves biedri Intu, māc. Oļģertam Cakaram ar dzīves biedri Martu, Rūdim Kalnmalim, (kuŗš piedzīvoja katastrofu, braucot uz kongresu) un Linardam Jaunzemim ar dzīves biedri Zigrīdu, kuŗi nupat pārcēlās uz Latviju. Pieminēti tiek pagājušā kongresa gadā mirušie ar lūģšanu, dziedot “Augšā aiz zvaigznēm.” Tie ir Bostonā - Zelma Alksnīte (94 gadi); Bukskauntijā - Lidija Celmiņa (94 gadi); Klivlandē - Daniels Alnis (80 gados) un Lucija Lasmane (90 gados); Toronto Marta Ankurs (98. gadi) Anna Lanka (87. gadi).

Kongresa prezidijs: Ģirts Stūrmanis, Pēteris Aļģe un māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Pēc balss skaititāju vēlēšanam (Juris Alksnītis, māc. Dr. Pauls Barbins), apstiprina 2010. gada kongresa protokolu un šī gada kongresa darba kārtība. Kongresa vadību pārņem vice-priekšsēdis Pēteris Aļģe. Pirmais darba kārtības punkts ir Apvienības darbnieku ziņojumi. Ziņojumi visā pilnībā būs ALBA 2011. gada kongresa protokolā. Priekšsēdis savā ziņojuma uzsver, ka pagājušā gadā caur ALBA uz Latviju nosūtīti ap \$75,000. Viņš izsaka pateicību visiem ALBA darbniekiem, gan kartejā darbā, gan arī Dziesmu Dienas un Kongresa dienu sarīkošanā. Sava ziņojumā vice-priekšsēdis Pēteris Aļģe informē par ALBA timekļa lapas vērtību, kuŗu pagājušā gadā apmeklējuši ap tukstots cilvēku, kam citādi nebūtu ziņas par mūsu darbu. Kasieris Ģirts Stūrmais izdala plašu kases pārskatu un pateicās katram, kas pašai dziedīgi ziedojis ALBA kopīgiem mērķiem. Dr. Jānis Plostnieks pārskata pagājušā gada ALBA statistiku. Iespaidģs ir

Daļa no kongresa dalībniekiem

skaitlis, ka caurmērā katrs loceklis ziedojis \$1,124. Viņš arī vēlākā ziņojuma nolasa informāciju par Kristīgās Vadības Koledžu, ko atsūtījis tās vadītājs Jānis Grāvītis. Tur, starp citu, sacīts ka no ALBA locekļiem kolledžas atbalstam saņemts \$8,867.

Palīdzības darba koordinatore Benta Ukstiņa sa-vu ziņojumu dod ar *Power Point*. Tas arī apvienots ar Masu apvienības ziņojumu. Ziņojums uzsvē ALBA plašo palīdzības darbu un jo sevišķi vienu ALBA Māsu apvienības projektu, atbalstīt LBDS Māsu apvienības rīkoto Nometni bērniem ar sevišķām vajadzībām. Uzņē-

Pie brokastu galda nometnē

mumi no šīs nometnes tiešām aizkustina sirdis. Viņa arī izstādījusi pateicības vēstules no vairākiem, kas

saņēmsi ALBA palīdzību. *Kristīgās Balss* redaktora sūtīto ziņojumu nolasa sēdes vadītājs P. Aļle. *Kristīgā Balss* iznāk ap 500 eksemplāros no kuriem 200 aiziet uz Latviju. Kārlis Augstroze, pārstāvis pie Pasaules baptistu savienības un Brazīlijas latviešu baptistu apvienības (BLBA), jo sevišķi uzsvē savu un ģimenes dalību BLBA kongresā, kur ģimene sniedza mūzikālu programmu. Galvenais runātājs bija LBDS bīskaps Pēteris Sproģis. Revīzijas komisijas pārstāve Inta Gulbe apstiprina ka visas kases labā kārtība un pateicas kasieriem par darbu.

Nākošais kongresa darba punkts bija statūtu papildināšana. Līdz šim ALBA statutos nebija punkts, kas nosacīja revīzijas komisijas darbību. Šo maiņu izstrādāja, uz padomes lūgumu, Pēteris

Aļle un Juris Alksnītis. Izstrādāto statūta papildinājumu kongress apstiprina.

Kongress pieņem lēmumu nākošajā gadā atkal rīkot kongresu Nometnē. Tas notiktu augusta beidzamā nedēļas nogalē no 24.- 26. augustam. Jālūdž Bēteles draudzei atkal tiesības rīkot Kongresa dienas viņu īpašumā. Par nakošā gada Kongresa dienu sarīkošanu rūpēsies prezidijs ar palīgiem: saimniecība – Ralfs Augstroze, kommandants – Rūdis Kalnmals.

Vēlēšanās ar aklamāciju ievēlē pašreizējos padomes locekļus: Pēteri Aļli, Dr. Jāni Plostnieku un Ģirtu Sturmani. Tāpat ar aklamāciju ievēlēta līdzsenejā revīzijas komitejas locekle Inta Gulbe. Apstiprina Kārli Augstrozi par pārstāvi pie Pasaules Baptistu savienības un Brazīlijas Latviešu Baptistu apvienības. Apstiprina Kongresa dienu rīkošanas komiteju līdzsenejā sastāvā.

Vēlēšanās seko ziņojumi no draudzēm, kuŗos parādās aktīva darbība, pa spīti mūsu mazajam skaitam. Par Toronto draudzi Ziņo Leons Nams; par Klīvlāndes draudzi – māc Dr. Pauls Barbins lasa Lilijas Pencs rakstīto ziņojumu; Filadelfijas draudzi - Svens Kalniņš; Cīkāgas draudzi - Pēteris Aļle lasa Aivara Aistara rakstīto ziņojumu. Pirmā sēde beidzas ar kopdziesmu un

lūgšanu, saliekot ziedojumus ALBA evaņģelizācijas fondam.

Kongresa otrā sēde, kas pārliekta no sestdienas pēcpusdienas uz sestdienas rītu, sākas ar 149. psalma lasījumu, dziesmu un lūgšanu. To vada ALBA priekšsēdis. Kongresa sekretāre Benita Ukstiņa nolasa

atbalstu Masu apvienības darbam un mudina ziedotājus būt tik pat čakliem kā līdz šim. Pēc īsam pārrunām kongress beidzas ar lūgšanu un kopdziesmu, saliekot kolekti evaņģelizācijas darbam. Abās kolektēs tiek saziēdota \$5,504.- (ALBA palīdzības fondam \$2,462, evaņģelizācijas fondam \$1,882, Apvienības fondam \$400, Baltijas Pastorāla institūta stipendijām \$310, Māsu apvienībai \$300, Atbalsta fondam \$150)

Virtuves personāls Ralfa Augstrozes vadībā gatavo gardumus viesiem

sveicienu no Brazīlijas latviešu baptistu apvienības. Tam seko ALBA evaņģelizācijas darba pārziņa Ralfa Augstrozes ziņojums, uzsverot darbu, ko dara Baltijas Pastorālais institūts. Viņš mudina atbalstīt kadu šī institūta audzēkņa stipendiju ar ziedojumiem ALBAi. 2012. gada budžetā šādam mērķim paredzēts \$500, ceram to vairākkārt pavairot ar ziedojumiem.

Sekodraudžu ziņojumi: Bostona – Juris Alksnītis, Bukskauntija – Valdis Ķeris lasa Gata Ķera ziņojumu. Pēc ziņojumiem kasieris G. Stūrmanis paskaidro par ALBA 2012 gada budžetu \$18,400 apmērā. No tā 60% iet atbalstiem Latvijā, 13% *Kristīgās Balss* atbalstam, 6.5% ALBA darbinieku atbalstam, 4% Kongresa dienu sarīkošanai, 2% Pasaules Baptistu savienībai un 14.5% darbvedībai (ceļa, kancelejas izdevumi utt.) no kuņģiem daudzi arī saistās ar darbu Latvijā. Tapat 200 *Kristīgās Balss* eksemplāri dodas uz Latviju. Šeit japiemin ka uz Latviju aiziet gandrīz visi ziedojumi Māsu apvienībai. (Par viņu darbu lasiet citur šajā numurā). Pēc īsam pārrunām kongress apstiprina ALBA 2012. gada budžetu.

ALBA zaru ziņojumi. Par Koņu apvienību ziņo priekšniece Gunta Plostniece. Viņa min svētības, ko nesa šī gada Dziesmu diena Toronto un pateicas draudzei par tās sarīkošanu. Nākošā gada Dziesmu diena notiks Bostonā. Māsu apvienības priekšniece Benita Ukstiņa galveno sava ziņojuma daļu deva kopā ar ziņojumu par ALBA palīdzības darbu. Viņa vēlreiz pateicas par

Žēl, ka kongresam beidzoties, šai gadā beidzas arī mūsu Kongresa dienas. Vel ir Koņu apvienības sēde un pusdienas. Tad katrs steidzās uz savām tuvākām un tālākām mājām, jo sācis jau lēnam līt no orkāna Irēnes mākoņiem. Esam pateicīgi, ka visi savas mājas sasnieguši bez kadiem negadījumiem. Ar gaišu skatu lūkojamies uz nakošām Kongresa dienām 2012. gadā. “*Teici to Kungu jo Viņš ir labs, Viņa žēlastība paliek mūžīgi!*” ir vārdi no 136. Psalmā, kuņģus mums Kongresa dienu rīta svētbrīdī atgadināja ALBA vice-priekšsēdis, brālis Pēteris Aļle.

Brazīlijas Latviešu Baptistu Apvienības Kongress

Ziņojums 2011. g ALBA kongresam.

Šī gada BLBA kongress notika Brazīlijas Sao Paulo štata Nova Odesas pilsētā, Nova Odesas Pirmās Baptistu draudzes dievnamā. no 7. līdz 11. jūlijam. Laiks bija patīkami silts, ņemot vērā, ka jūlijs ir ziemas mēnesis. Pēc skaita šis bija 62. kongress kopš dibināta Brazīlijas Latviešu Baptistu apvienība. Par galveno runātāju kongresā bija aicināts LBDS bīskaps Pēteris Sproģis.

Ceturtdienas vakarā, 7. jūlijā, notika atklāšanas dievkalpojums, pirmo reizi pēc ilgiem gadiem pilnīgi latviešu valodā, bez kāda tulka. Kongresa virstēma ņemta no Apustuļu darbu 1: 8, kur lasām – “Jēzus liecinieki Gara spēkā”.

Kongresā dzirdējam koņa dziesmas, sveicienus un citus priekšnesumus. Mūsu aapvienības padomes loceklis Ralfs Augstroze nodeva ALBAs sveicienus. Lija Augstroze spēlēja arī vijoles solo. Pirmo oficiālo runu teica bīskaps Pēteris Sproģis. Baznīcas telpu sēdvietas visas bija aizņemtas un pēc dievkalpojuma bija sabiedriska tējas brīdis ar cepumiem.

Apvienības vadībā tika pārvēlēti visi iepriekšējie darbinieki, izņemot vice-priekšsēdi.

Pēc kongresa bīskaps Pēteris Sproģis svētdienas vakarā runāja Sao Paulo, bijušā Apvienības priekšsēža mācītāja Niltona Malvesa brazīliešu draudzē. Bīskaps arī apciemoja Vārpu un pirmdienas vakarā noturēja dievkalpojumu Vārpas baznīcā. Viņš vēl viesojās dažās latviešu ģimeņu mājās un pēdējās trīs dienas pavadīja apciemojot Bolīvijas Sertona misijas lauku – *Rincon Del Tigre*.

Šinī kongresā ieskaitot sūtņus un viesus piedalījās ap 700 latviešu izscelsmes un brazīliešu cilvēki. Kongresa laikā svētdienas pēcpusdienā, arī

ieradās Latvijas Ministru prezidents Valdis Dombrovskis, kuŗš ar saviem pavadoņiem valsts uzdevumā viesojās Brazīlijā. Viņš nodeva Latvijas valdības sveicienus un piedalījās sarunās ar vietējiem latviešu uzņēmējiem.

Citi Brazīlijas Latviešu Baptistu apvienības misiona darba lauki atrodas turpat Brazīlijā, San Paulo un Paranā štatos. Brazīlijas Latviešu Baptistu apvienība ļoti daudz palīdz Rinkonas misijas lauka darba uzturēšanā ne tikai ar sūtītiem līdzekļiem, bet arī ar darba spēku, kas tur aizbrauc uz laiku strādāt laicīgu darbu.

Kārlis Augstroze

ALBA Māsu apvienības sanāksme 2011. g. Kongresa dienās

Piektdienas pēcpusdienā, pirms negaisa skāra Pensilvāniju un tā, protams, arī nometni, Māsu apvienības vadītājas un delegātes pulcējās, lai pārrunātu par padarīto darbu un pie reizes vērstu skatus nākotnē. Mēs apzināmies, ka darbs, ko ALBA Māsu apvienība dara, ir nozīmīgs un ar Dieva palīdzību darām, ko esam spējīgas darīt. Varam būt pateicīgas, ka neesam bezdarbnieces, jo esam pieaicinātas tā Kunga darbā. Mēs esam Viņa darbinieces un kalpones. Tā varam slavēt Viņu par jau padarīto un ar drosmi ķerties pie priekšā stāvošiem darbiem.

Sēdē pārrunājam palīdzības darbu, kuŗu darām Latvijā, Rinkonā, Kanādā un Amerikā. Pateicamies Dievam, ka varam pielikt savu roku, atbalstot LBDS Māsu apvienības rīkoto nometni bērniem/jauniešiem ar īpašām vajadzībām. Esam saņēmuši LBDS Māsu apvienības priekšnieces un nometnes vadītājas Elitas Lapiņas pateicību. Viņa raksta: „Jūsu devums LBDS Māsu apvienības rīkotai nometnei bērniem/jauniešiem ar speciālām vajadzībām ir \$6,158. Tas nozīmē, ka esat pilnībā apmaksājuši nometni visiem bērniem. Esam bezgalīgi pateicīgi par to!!! Bez jūsu līdzdalības nometne nevarētu notikt. Tas ir ļoti nozīmīgi šiem bērniem.” Esam pateicīgas par \$700, kuŗus saņēmam no Amerikas Latviešu Palīdzības fonda Filadelfijā, kā arī par \$2,500 caur Bostonas draudzes priekšnieku Juŗi Alksnīti Zelmas Alksnītes piemiņai. Tāpat esam pateicīgas par ziedojumiem no \$50 līdz \$1,000, kuŗus saņēmam no individuāliem ziedotājiem! Katrs ziedojums bija ļoti noderīgs! Lūgšim, lai Dievs aizskaŗ sirdis ziedot nākošā gada nometnei.

Pārrunājam arī par vērtīgo darbu, kuŗu Rinkonas misijā veica Liene Svoka no Latvijas. Mēs viņas

ceļojumu uz Rinkonu atbalstījam, un prieks bija dzirdēt par svētībām, kas nāca viņas darbu dēļ. Vēl arvien aizlūdzam un atbalstam šo misijas centru aioriešu indiāņu vidū. Lūgšim, lai Dievs uzrunātu jaunus ļaudis, kuŗiem ir uz sirds strādāt šajā misijā. Par Rinkonas misiju varat lasīt viņu tīmekļa lapā: <http://rincondeltigre.org>.

Nolēmām turpināt atbalstu LBDS draudžu “bēbīšu” skolām. Bieži dzirdam, ka šīs skolas atstāj iespaidu ne tik uz bērniem, bet arī uz vecākiem. Vecāki sāk apmeklēt dievkalpojumus un pieaugt savā ticībā. Nolašija pateicības vēstule no Rīgas Vīlandes baptistu draudzes bēbīšu skolas vadītājas Intas Ašnevicas. Viņa pateicās par aizlūgšanām un financialo atbalstu un atstāstīja notikumu, kas nesa jaunu pārliecību, ka šo darbu ir vērts darīt! Kads tēvs atved savu zēnu uz skolu, bet mājās paliek slimā māsiņa ar māmiņu. Tēvs prasa, lai aizlūdz par māsiņu, kuŗai stāv priekšā riskanta operācija, kuŗas rezultāts ir nedrošs. Notiek brīnums, jo atkārtotā pārbaudē pirms operācijas, ārsti atlāj, ka bērns ir gluŗi vesels un tas pat spēj nākošā dienā ierasties “bēbīšu” skolā līdz ar brāli, tēvu un māti.

Sēdes dalībnieces pārrunāja un nolēma atbalstīt divus jaunus mērķus Latvijā. Pirmais būtu – atbalstīt LBDS svētdienskolas apvienības bērnu žurnālu *Labas Ziņas Bērniem*. Šis žurnāls ir vienīgais kristīgais žurnāls bērniem Latvija un ir pieejams ikvienam bērnam, kas lasa. Tas tiek veidots tikai elektroniskā formātā (www.svetdienskola.jimdo.com) un ir starpkonfesionāls. To lieto svētdienskolas darbā un arī skolotāji, kas māca ticības mācību Latvijas valsts skolās. Žurnāla saturs balstās uz svarīgākajām Bībeles patiesībām. Viens numurs izmaksā ap 500LS. Redaktore ir Dace Šūpule, bet to pārziņa un pie tā strādā vairāki LBDS

svētdienskolu vadītāji un darbinieki. Sēdē nolēmām no ALBA Māsu apvienības ziedot \$600.

Runājam arī par otro jauno palīdzības iespēju Latvijā. Šo lūgumu pacēla LBDS Garīdznieku brālības vadītājs māc. Pēteris Eisāns un Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis. Lūgums ir atbalstīt LBDS Laulības semināru draudžu mācītājiem un dzīvesbiedrenēm. Semināra vadītāji un lektori būtu Edgars un Kristīne Maži, kuŗi ir saņēmuši izglītību šai laukā. Māsas atzina, ka šāds seminārs būtu īpaši derīgs jauniem lauku draudžu mācītājiem un dzīvesbiedrenēm, kas kalpo nesen nodibinātās lauku draudzēs. Sēdē nolēmām no ALBA Māsu apvienības ziedot \$200.

Vēlēšanās atkal ievēlēja ALBA Māsu apvienības padomes locekles Silviju Augstrozi un Vizmu Tupīti. Nolēmam paplašināt ALBA Māsu apvienības padomi par vienu loekli un šai postenī ievēlēja Ritu Penci no Klīvlāndes draudzes.

Nākošajam kongresa gadam pieņēmām sekojošus ALBA Māsu apvienības projektus: LBDS Māsu apv.

rikotai nometnei bērniem ar speciālām vajadzībām; LBDS Māsu apv. zupas virtuvēm; LBDS Māsu apv. atbalstītām bēbišu skolām; LBDS Māsu apv. atbalstītiem lauku draudžu mācītājiem un ģimenēm; LBDS Svētdienskolas apv. žurnālam – *Labas Ziņas Bērniem*. Ceram arī uz ziedojumiem tieši ALBA Māsu apvienības kontam bez nozīmējuma kādam projektam. Šis fonds ir svarīgs, jo no tā varam palīdzēt ārpus jau nozīmētiem mērķiem. No šī fonda izmaksājām ziedojumu LBDS Laulības semināram draudžu mācītājiem un dzīvesbiedrenēm.

Ziedojumi visiem mērķim ir sūtami: Ģirts Stūrmanis, 271 Winthrop Lane Wayne, PA 19087. Čeki rakstāmi uz “Union of Latvian Baptists in Amerika” vārda, atzīmējot, ka ziedojums domāts ALBA Māsu apvienībai, piezīmējot ziedojuma mērķi.

Dieva rokās stāv darbs, kas uzticēts ALBA Māsu apvienībai. Šo darbu spēsīm veikt ar Dieva palīdzību un jūsu atbalstu. Strādāsim kopā Debesu valstības labā!

Benita Ukstiņa – ALBA Māsu apvienības priekšniece

Amerikas Latviešu Baptistu Koŗu apvienības gada sapulce

KA vadība: Gunta Plostniece, Ruta Ķere un Aina Stūrmane

Koŗu apvienības gada sapulci Nometnē 27. augustā atklāj priekšniece Gunta Plostniece ar lūgšanu un dziesmu. Piedalās 12 delegāti un diriģenti. Sekretāre Ruta Ķere nolasa 2010 g. 4. septembrā sēdes protokolu, ko pieņem bez labojumiem.

Priekšnieces Guntas Plostnieces ziņojums:

Esam pavadījuši atkal skaistu, raŗenu gadu, atskaņojot garīgas dziesmas. Mūsu mazās draudžu kopās regulāra koŗu dziedāšana ir retāka, bet tomēr visur vēl dzied kāds ansamblis, vai arī kāds piedalās

ar solo vai instrumentālu priekšnesumu. Mūsu lielā kops dziedāšana bija Toronto pilsētā, kur notika mūsu 62. Dziesmu diena. Biju priecīga par dziedātāju atsaukšanos braukt uz Toronto, jo sākumā izskanēja baŗas vai sabrauks un vai viss labi izdosies. Vairas un Dāvida vadībā priekšzīmīgi bija organizēšanas darbi un ļoti apsveicama bija sadarbība ar Sv. Andreja draudzes darbiniekiem un dziedātājiem. Šis luterāņu draudzes dāmas gan mūs paēdināja, gan nāca dziedāt kopkorī ar labām alta balsīm. Sv. Andreja draudzes dievnams bija piemērots mūsu koŗa sastāvam un telpa labā

lielumā klausītājiem.

Mūzikālā ziņā pateicos par Māra Kristapsona darba iemācīšanos un labo nodziedāšanu. Darbs nebija no vieglajiem. Priecājos arī par jaunākās paaudzes iekļaušanos mūsu darbā. Koŗa dziesmās solistes bija Julia Plostniece un Agnese Dzērve un pirmo reizi Maija Alksnīte un Velta Nama. Orķestrī spēlēja Lija Augstroze un Augustīns un Kirills Tighe. Trompetists Benjamiņš Aļģe spēlēja Kristapsona darbā, kā arī sniedza atsevišķu trompetes solo. Dāvids Šmits atskaņoja Haidna ērģeļu

koncertu. Varam brīnīties, bet arī pateikties Dievam, ka mūsu mazās latviešu baptistu draudzītēs ir tik liels procents apdāvinātu mūziķu, kuri turas pie draudzes un ar saviem talantiem kalpo Dievam.

Nesen Filadelfijas avīzē *The Inquirer* bija liels raksts par Filadelfijas Sv. Jāņa luterāņu draudzi. Tur bija teikts, ka Amerikā esot apmēram 10 000 latviešu luterāņu draudzes locekļu. Cik esam mēs? Pēc pēdējām ALBA sekretāra ziņām – 148. Bet garīgās mūzikas laukā latviešu baptistu mūziķi dara nozīmīgu darbu. Tādēļ arī lūdzam jūs visus piedalīties XIII Vispārējo Latviešu Dziesmu svētku Garīgā koncertā. Tas notiks ceturtdien, 5. jūlijā 1:00 pēcpusdienā Sv. Jāņa katedrālē Milvoku pilsētas centrā. **Kopmēģinājums tanī pašā rītā.** Piedalīsies kori no Amerikas un Kanādas, kā arī koris no Ogres Latvijā un vietējais orķestris. Koncertā atzīmēsīm Viktora Baštika 100. dzimšanas jubileju, tādēļ būtu ļoti skaisti, ja baptistu dziedātāji būtu koriņi kuplā skaitā. Informāciju par svētkiem variet dabūt internetā, ja skatīties: www.latviansongfest2012.com

Šogad man bija jauka sadarbība ar Latvijas mūziķiem; šoreiz gan ne Latvijā, bet te pat Filadelfijā. 26. jūnijā uz sava darba pirmatskaņojumu no Rīgas bija ieradies Ēriks Ešenvalds. Viņa darbu atskaņoja profesionālais koris *The Crossing, Chestnut Hill* Presbiteriāņu baznīcā. Es iepazīstināju kora diriģentu Donald Nally ar Ērika garīgo kora mūziku pagājušā gadā un Donalds bija no tās tik ietekmēts, ka koris Ērikam pasūtīnāja jaundarbu. Ēriks ir Rīgas Vīlandes draudzes kora diriģents un dziļi ticīgs jauns cilvēks. Jāpriecājas, ka viņa darbi tiek atskaņoti vairāk un vairāk gan Eiropā, gan Amerikā.

Beigšu ar pateicību visiem, kas darbojaties mūsu draudzītēs. Mūsu dziesmas iepriecina katru, kas mūs klausās, vai tas būtu mazā grupiņā vai lielā katedrālē. Turpināsim darboties!

Kasīere Aina Sturmane, ziņo ka kasē ir \$19,509.08. Priekšniece piebilst, ka Kora apvienībai nav ienakumu un šī nauda, dota pirms daudz gadiem, nāk no māsas Paulas Gūtmanes novēlējuma.

Koru ziņojumi:

Juris Alksnītis ziņo, ka Bostonā koris nav, bet dziedātāji piedalās dziesmu dienās. Draudze plāno sarīkot 2012. gada dziesmu dienu un par to runāsim vēlāk.

Ralfs Augstroze ziņo, ka Bukskauntijas draudzes koris turpina dziedāt gandrīz katru svētdienu. Ja koris nedzied, tad ir atsevišķi priekšnesumi. Koris turpina sniegt gadskārtējo Ziemsvētku izskaņas koncertu

Zvaigznes dienā. Viņš stāsta par Bukskauntijas 100 gadu svētkiem oktobra sākumā un aicina dziedātājus un diriģentus piedalīties apvienotā kori.

Sarma Alļe ziņo, ka Čikāgas draudzes kora dziedātāji dzied kopā ar Ciānas luterāņu draudzes dziedātājiem. Rūdis Kalnmals ir noorganizējis kori Kalamazū luterāņu draudzē.

Gunta Plostniece ziņo, ka Filadelfijas draudzes koris dzied svētku gadījumos, un arī kopā ar Bukskauntijas un Sv. Jāņa luterāņu draudzes koriem. Ergelnieki ir Melita Alļe un Ēriks Erdmanis. Šogad Ziemsvētkos Filadelfijas koncertkoris sniedza gadskārtējo koncertu, kur galvenais darbs bija Ērika Ešenvalda kantāte “Ziemassvētku vakarā” un Vivaldi „Vasara” no “Gada laiki”. Pēdēja darbā solists bija vijolnieks Keith Redpath un abos piedalījās latviešu stīgu ansamblis – Daina Plostniece-Redpath, Guna Pantele, Augustins Tighe un Linda Alļe-Murphy.

Maruta Barbina ziņo, ka Klīvlādes draudzes koris dzied katru svētdienu. Koris bieži sadarbojas ar luterāņu draudzes kori, dziedot kopā Lieldienās un Ziemsvētkos. Maruta un Rita Pence vada kori, bet ir grūti atvietot Dāvidu Ūsi. Agnese Fišere aizbrauca atpakaļ uz Latviju un tur paliks.

Žanis Gertners ziņo, ka Toronto draudzē koris nav, bet dziedātāji sadarbojas ar Sv. Andreja draudzes kori. Vaira sāka dziedāt Anitas Gaides kori, kur ir arī daži profesionāli dziedātāji.

Dziesmu diena.

Dziesmu diena Toronto izdevās ļoti labi un bija daudz pozitīvu atsauksmju no cilvēkiem, kas bija koncertā. Liels paldies Sv. Andreja draudzei par telpām, ēdināšanu un dažām ļoti labām dziedātājām, kas piedalījās koncertā. Dziesmu dienas CD un fotogrāfiju varēs drīz dabūt no Dāvida Šmita. Priekšniece izteica lielu paldies Vairai un Dāvidam par labo organizāciju.

Juris Alksnītis aicina turēt 2012. gada Dziesmu dienu Bostonā. Viņš ir sazinājies ar Trimdas draudzes vadītājiem, kas ir ar mieru uzņemt mūs viņu dievnāmā koncertam un draudzes sapulces zālē banketam. Pēc pārrunām, Koru apvienība nolemj atsaukties uz Bostonas draudzes aicinājumu un noturēt Dziesmu dienu Bostonā. Ievērojot apstākļus Bostonas draudzē, nolemj dot Bostonas draudzei \$1,500 sēklas naudu Dziesmu dienai. Ievēl Ralfu Augstrozi un Guntu Plostnieci par Dziesmu dienas diriģentiem. Tā kā Bostonā nav diriģenta, bija ierosinājums aicināt Pēteri Aldiņu diriģēt vienu dziesmu. Priekšniece par to ar viņu sazināsies.

Gunta Plostniece izteicās, ka rajona mēģinājums Klīvlādē pirms šī gada Dziesmu dienas bija ļoti svarīgs

un prasa, vai Klīvlandes draudze būtu gatava to atkal darīt šo gadu. Klīvlandes draudze ir ar mieru to sarīkot. Iespējams datums mēģinājumam būtu 31. marts, dienu pirms Pūpolu svētdienas. Tā kā Klīvlandes draudze svin Pūpolu svētdienu kopā ar luterāņu draudzi, dziedātāji būtu aicināti piedalīties šajās svinībās svētdienas rītā.

Priekšniece sazināsies ar Čikāgas draudzes dziedātājiem par šo datumu. Ja tas nav labs, tad rajona mēģinājums notiktu agrākā marta sestdienā.

Koŗu apvienība nolemj aizsūtīt \$250 atbalstu Bērnū un jaunieŗu dziesmu dienai Latvijā.

Sanāksmi nobeidz ar lūgŗanu.

Ruta Ķere

Vai Eiropa ir un paliks kristīga?

Mūsdienās daudz ko mēdz apzīmēt ar vārdu „kristīgs”. Diemžēl, ne vienmēr tā dēvētajā „kristīgajā” mūzikā var atrast kristīgu raksturu un saturu. Diezgan neparasti skan apzīmējums „kristīgi suvenīri”... No Bībeles uzzinām, ka Kristus sekotājus pirmoreiz sāka saukt par kristieŗiem Antiochijā (Ap. darbi 11:26). Sekojot Kristus dotajai pavēlei par evaņģelizāciju (Mat. ev. 28:19-20) Viņa mācekļi sludināja Labo Vēsti, kristīja, dibināja draudzes, un jau pirmajos desmit gadsimtos pēc Kristus kristietība bija plaŗi izplatījusies Eiropā.

Bieŗi tiek pieminētas Eiropas kristīgās tradīcijas un kristīgās vērtības. Skeptiķi mūsdienās apgalvo, ka Eiropa pārdzīvo „post-kristiānisma ēru”. Ir zināms pamats tā domāt, redzot tukŗās katedrāles Lielbritānijā, kuŗas nereti tiek izīrētas un pārvērstas par tādām sabiedriskām pulcēŗanās vietām, kas nekādā veidā nekalpo kristietībai. Tāpat ar kristietības „norietu” var saistīt arī mēģinājumus baznīcā atzīt un pat svētīt viendzimuma pāru laulības, kā to daŗkārt rosina Zviedrijā, Spānijā un arī Latvijā.

Skeptiķu viedoklim nevaru gluŗi piekrist. „Norietā” vietā ir vairāk pamata domāt par „rītausmu”. Par to pārliecinājos, ŗi gada pavasarī un vasarā apmeklējot divas Eiropas valstis.

2011. gada 21. maijā man nācās būt Lietuvā, kur Viļņā notika 1. Baltijas valstu pediatru kongress. 23.-26. jūnijā piedalījos Eiropas 5. Pediatru kongresā Austrijā, Vīnē.

Lietuvas galvaspilsētas Viļņas centrā apbrīnoju majestātisko katedrāli ar masīvajām klasiskajām kolonām ieejas portālā un zvanu torni. Katedrāle sāka celt pirms nepilniem 800 gadiem. Lietuvas karālis Mindaugs konvertējies kristietībā un 1251. gadā licis pamatus baznīcai. Šajā vietā pirms Mindauga valdīŗanas laika bijis altāris, kur pagāni upurējuŗi Pērkūnam. Pēc Mindauga nāves pagāniskie rituāli kādu laiku vēl turpinājuŗies. 1387. gadā Lietuva oficiāli kļuvusi par kristīgu zemi. Baznīca vairākas reizes nopostīta, bojāta,

cietusi ugunsgrēkos, atjaunota, pārbūvēta un paplaŗināta. Tuvējā pakalnā paceļas Gedimina tornis, svarīga sastāvdaļa nocietinājumiem, kas sargājuŗi baznīcu un tai blakus esoŗo pili no iebrucējiem un sirotājiem. Padomju režīma laikā 1950. gadā no celtnes jumta noņemtas trīs svēto statujas, kas vairākus gadsimtus simbolizējuŗas trīs valstis: Kazimirs – Lietuvu, Staņislavs – Poliju un Helēna – Krieviju, katedrāle izdemolēta. Vēsturiskajā celtņē bijis paredzēts iekārtot transportlīdzekļu garaŗu. 1997. gadā uz celtnes jumta atkal uzstādītas jau minētās trīs svēto statujas, tad atjaunota katedrāles fasāde un iekŗtelpas. Tagad katedrālē svētdienās un citās nedēļas dienās notiek dievkalpojumi. Informācijas stends pie ieejas vēsta par lūgŗanu dievkalpojumiem, Bībeles studijām un citām draudzes aktivitātēm. Virs ieejas portāla milzīgs audekla plakāts ar uzrakstu lietuvieŗu valodā: „JEZAU, pasitikimo Tavimi.” Zem tā sīkākiem burtiem: „Dievo gailestingimos metai 2011.” No augstā zvanu torņa apmēram stundas ceturksni ilgi plūst zvanu skaņas. Kad troksnis nedaudz noklust, pieeju klāt kādam klusējoŗam jauneklim pie katedrāles ieejas un lūdzu pārtulkot plakāta vārdus. Latviski tas varētu skanēt apmēram ŗādi: „JĒZU, uzticamies Tev!” un „Tā Kunga ŗēlastība 2011. gadā”.

Ir sestdienas vakars. Viļņā ir daudz baznīcu. Mans ceļŗ uz viesnīcu ved gaŗām senatnīgai baznīcas celtnei ar diviem torņiem. Ieeju tajā. Baznīca dievlūdzēju pilna. Pie ieejas vitrīnā lasu piemiņas rakstu ilggadējam draudzes prāvestam, kuŗŗ padomju laikā ticis vajāts, bet palicis kopā ar draudzi un uzticīgi kalpojis ar Kristus Vēsti. Baznīca cauri gadsimtiem nes erceņģeļa Rafaela (Rapolo) vārdu. Krāŗņos, bet klusinātos reģistros zem augstajām velvēm plūst iekŗŗeja spraiguma pilnas, svētsvinīgas ērģeļmūzikas skaņas, kam draudze pievienojas ar svētām jūsmām dziesmā. Tagad saprotu, kā mantots lietuvieŗu jaunieŗu dziesmu prieks, mūzikalitāte un izteiksmīgais dziedājums, kas sajūsmināja delegātos Baltijas pediatru kongresa atklāŗanā, kad klausījamies jaunieŗu koŗa uzstāŗanos.

Tikai mēnesi vēlāk, 23. jūnijā lidmašīnas spārni mani nes uz Austriju, uz tās galvaspilsētu Vīni. Tur notiek Eiropas Pediatru 5. kongress. Priecājos par izdevību pirmo reizi mūžā būt šajā Eiropas kultūras un mūzikas dzīves centrā.

Kongress notiek nesen uzceltajā mūsdienīgajā kongresu un konferenču centrā ACV (Austria Centrum Vienna). Kongresa atklāšanā dzied Vīnes zēnu koris. Zēnu soprāna un alta balsu izpildījumā klasiskais Vivaldi opuss "Gloria Deo in Excelsis" izskan krāšņi un gavilējoši. Dziedātājus vada un iedvesmo aizrautīgs gados jauns diriģents. Dziedātāju vidū redzamas arī citu rasu zēnu sejas. Pieteic kādu Pakistānas garīgu dziedājumu. Zēnu koris to dzied sitamo instrumentu pavadībā, ko spēlē koristi, pirmajā rindā sēdot ar sakrustotām kājām uz skatuves malas.

Kad beigušās kongresa sēdes, braucot ar metro uz viesnīcu, nokļūstu stacijā „Graben”. Tāda paša nosaukuma ielas centrā paceļas piemineklis „Pestsäule” („Mēra stabs”), ko licis uzcelt ķeizars Leopolds I pēc postošās mēra epidēmijas 1675. gadā. Skulptūrās atveidoti deviņi eņģeļi, kas izglābuši no bojāejas dzīvus palikušos Vīnes iedzīvotājus.

Netālu atrodas viena no vissenākajām Vīnes baznīcām – romāņu stilā celtā Pēterļa baznīca. No ērģelēm ar krāšņo prospektu baznīcas kupola augstajā balkonā plūst klusinātas mūzikas skaņas. Zemojušies uz ceļiem, ļaudis lūdzas un gremdējas pārdomās. Viens otrs, ērti atsēdies solā, arī lasa avīzi...

Tālāk dodos apskatīt Svētā Stefana Domu. Apakšzemes dzelzceļa stacijā „Sv. Stefana laukums” aiz stikla sienas redzamas *Virgin*-kapellas apakšzemes telpas, kuŗas saglabājušās no katedrāles būves pirmsākuma, bet tikai tagad, apakšzemes dzelzceļa būves laikā, atsegtas un restaurētas.

Kopš XII gadsimta Vīne ir ģermāņu civilizācijas centrs Eiropā. Doma celtnes pirmsākumi datēti ar 1147. gadu. Izrakumos noskaidrots, ka kopš IV gadsimta šajā rajonā bijusi sena romāņu kapsēta. Plašāka celtniecība sākusies Otrā Krusta kara laikā. Baznīcu vairakkārt postījuši kari un ugunsgrēki, tā atkal celta no jauna, pārbūvēta un paplašināta. Pāvesta Innocenta XIII laikā baznīca ieguvusi katedrāles tiesības. Uz celtnes redzams Austroungārijas monarhu Habsburgu simbols – divgalvains putns. Torņa augstums – 126 metri. Pie celtnes sienas piestiprināta piemiņas plāksne vācu armijas kapteinim Gerhardam Klimkichtam, kuŗš 1945. gada aprīlī, vācu armijai atkāpjoties krievu armijas pārspēka priekšā, ignorējis augstākstāvošās vācu virspavēlniecības pavēli un torni no nopostīšanas

izglābis. Laukumā esošajos veikalos, ienākot krievu armijai, sākušies ugunsgrēki, kas pārsviedušies arī uz katedrāli, un tās jumts degot iebrucis. Pirmie atjaunošanas darbi veikti laikā no 1948.-1952. gadam. Tagad pa milzīgajām ieejas durvīm (Riesentor) plūst tūristu bari. Mises notiek īpaši nožogotās katedrāles jomās, un tūristi apstājas, pievienojas vai vismaz garāmejojot paliek klusu stāvēt. Galvenās ieejas abās pusēs paceļas senie romāņu stilā būvētie zvanu torņi. Katedrāles milzu zvani pēc lieluma, smaguma un skanīguma atpaliek vienīgi Ķelnes Domam Vācijā. Vēsture stāsta, ka Bēthovens, mūža beigās zaudējis dzirdi, bijis dziļi satriekts, ka nedzird vairs zvanu skaņas, bet redz tikai no torņiem izlidojam zvanu skaņu izbiedētos putnus. Pie ieejas katedrālē afišas vēsta par sagaidāmo Mocarta Rekvīema atskaņojumu. Vēsture stāsta, ka mūža noslēgumā, neilgi pirms savas nāves Mocarts ticis nozīmēts par Svētā Stefana katedrāles mūzikas direktora adjunktu.

Kongresa pēdējā diena ir svētdiena 26. jūnijs. Dodos uz sēdi mazliet agrāk, lai pa ceļam paspētu ieiet dievnamā. Vīnes jaunceltnu rajonā *Donau-City* tieši pie apakšzemes dzelzceļa izejas izvietojusies jauna moderna katoļu baznīca liela kuba formā *Kirche in der Donau-City* „Christus, Hoffnung der Welt” (Kristus – pasaules cerība). Sienas ārpusi sedz tumša akmens apdare. Ieejot jūtu, ka baznīca ir gaismas piestārta, tā plūst no visām pusēm: gan caur daudzajiem, kuŗa iluminatoriem līdzīgajiem logiem visapkārt, gan arī no loga, kas izveidots kā balodis ar lidojumā izplestiem spārnēm pašā telpas griestu centrā. Puslokā ap altāri izvietoti vienkārši nekrāsota koka sēdekļi ar dziesmu grāmatām un soliņiem dievlūdzēju ceļu atbalstam. Dievnams ļaužu pilns, nāk ģimenes ar bērniem, visi izturas un jūtas kā vienotas lielas saimes locekļi. Pie elektronisko ērģeļu pults apsēžas drukns, labestīga izskata ērģelnieks. Ienāk prāvests un kopā ar viņu trīs ministranti: kāds Āzijas izcelsmes jauneklis, viens austriešu pusaudzis un vēl viens mazāks zēns. Dievkalpojums var sākties. Evaņģēlija lasījums, Mat. 5: 17-37, seko svētruna par atbildību skaidras Labās Vēsts pasludināšanā. Informatīvā lapiņā *Sonntagsgruß* (Svētdienas sveiciens) uzzinu, ka visās nedēļas dienās rītos un vakaros, gan vācu, gan angļu valodās te notiek meses; tāpat ir pasākumi kuŗa dziedātājiem, dažāda vecuma bērniem un sporta nodarbības.

Vairāku Eiropas valstu pilsētās ir izveidojušās skaitliski lielas musulmaņu viesstrādnieku kopienas. Tādas ir nācies redzēt Vācijā Rietumberlīnē, Beļģijā Briselē un Gēteborgā Zviedrijā. Dānijas

pamatiedzīvotāju vidū izplatīts viedoklis, ka nemaz nav tālu nākotnē laiks, kad blakus vēsturiskajai Roskildas katedrālei tiks uzcelta musulmaņu mošeja.

Vismaz tuvākajā laikā nav reāli iespējams, ka daudzskaitlīgās nekristīgās kopienas Eiropas kristīgo valstu pilsētās varētu gūt pārsvaru.

Eiropā mēdz runāt par tās „kristīgo mantojumu”. Diemžēl kristietības apdvesto architektūru, glezniecību, literatūru un mūziku kompromitē ļauzu atkāpšanās no kristīgās morāles principiem.

Vai katedrāles vienīgi un tikai pauž slavu un godu Dievam, liekot cilvēkam skatu pacelt uz augšu, projām no ikdienišķā, zemišķā? Varbūt ka blakus Bībeles personāžu un notikumu atainojumam redzami daudzie Baznīcas vadītāju un svēto tēli un attēli, milzīgā greznība liek „ierindas kristietim” sajūties mazam un niecīgam Baznīcas varenības priekšā. Daudzkārt izteiktas atziņas, ka līdz ar kristietības kļūšanu par valsts reliģiju imperatora Konstantina laikā ir sācijas Eiropas kristiānisma „spožums un posts”.

Jau pirms paredzētajiem braucieniem uz abām minētajām valstīm Interneta vietnē: www.ebf.org esmu iepazinies ar Eiropas Baptistu Federācijas informāciju

par baptistu draudzēm šajās zemēs. Lietuvā ir 8 baptistu draudzes ar 363 locekļiem, viena no tām Viļņā, kurā dievkalpojumi notiek lietuviešu un krievu valodās. Austrijā ir 24 draudzes ar 1472 locekļiem. Vīnē ir 9 baptistu draudzes. Uzturēšanās laiks abās valstīs bija pārāk īss, tāpēc nevienu no nosauktajām draudzēm nebija iespējams apmeklēt. Tomēr esmu pārliecināts, ka ar brāļiem un māsām, lai arī kādā valodā tie runātu, mēs visi Kristū varam būt vienoti.

Autori, kuri mīl „sabiezināt krāsas” iztēlojas, ka Eiropas Savienības karogus un simbolos redzamais aplis ar zelta zvaigznītēm uz zilā fona atgādina rožukroni un saredz nākotnē vēl ciešāku Baznīcas un valsts varas saplūšanu, kas patiesiem kristiešiem neko labu nesola.

Pēc divās minētajās Eiropas valstīs redzētajiem un piedzīvotajiem iespaidiem ir radusies pārliecība, ka kristietībai Eiropā ir laba nākotnes perspektīva. Pamats tam ir daudzie aktīvie kristieši, patiesie Kristus sekotāji Baznīcas sienās un sadzīvē. Ja „dialogā” ar nekristīgām reliģijām Baznīca neaizies pārāk tālu, ja tā neiesaistīsies kompromisos ar valsts varu, tad Baznīca varēs palikt uzticīga Kristum.

Enoks Biķis.

LBDS 2011. gada kongress

Kongresa devīze, pamatojoties uz 1. Kor. 9:24 – „*...skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu, Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat*“, ir „Līdz galam!”

Piektien, 20. maija rītā šo domu svētbrīdī iztīrā Liepājas Ciānas draudzes sludinātājs Andris Bite. Ir visādas sacensības, bet apustulis Pāvils 9:23 runā par evaņģelija vēsts pasludināšanu, Uz to mums jāgatavojas un jāvingrinās veidos, kā pasniegt šo evaņģelija vēsti šodienas informācijas piedāvājumu gūzmā.

Pēc ievada kopdziesmas „Esi, Kungs, gaisma” operdziedātāja Evita Zālīte dzied B. Skultes „Sapņu zeme” un „Ļauj, lai sirds Tev dzied”, Sanitai Jēkabsoni ar klavierēm pavadot.

Pirmo darba sēdi vada LBDS bīskapa vietnieks, mācītājs Pēteris Eisāns. Atskan valsts himna, tad rakstiski sveiciena vārdi no ALBA vadītāja māc. Dr. Ulža Ukstiņa. Amerikas brāļi un māsas vienmēr līdzī dzīvojusi, lūguši un finansiāli atbalstījuši draudžu darbu Latvijā.

No Kanādas ieradies bij. bīskaps (2002.–2006. g.) Jānis Šmits ar dzīves biedri Rutu. Viņa novēlējums,

pamatojoties uz Atklāsmes grāmatas 2. un 3. nodaļu, lai Svētā Gara spēkā mēs varētu sasniegt mērķi un uzvarēt. Māc. J. Šmitam šogad 9. augustā ir dzīves 70. gadskārta, tagadējais bīskaps Pēteris Sproģis viņam pasniedz ziedus un atzinības rakstu, pieminot nesavtīgo un uzticīgo kalpošanu draudzēs, sevišķi padomju režīma apstākļos.

Par mūža ieguldījumu kalpošanā un kristīgās literatūras pavairošanā pateicību izsaka māc. Ģirta Ašņevica tēvam Voldemāram, kas bija krievu grupas sludinātājs Ventspils draudzē arī padomju režīma apstākļos. Parādītajā videofilmā atklājās, cik bezbailīgi viņš kopā ar ģimeni savās mājās ilgus gadus slēpa no režīma vajāšanām Dieva kalpus no visas plašās PSRS.

Aizdedzot baltas sveces māc. Edgars Godiņš piemin Mūžībā aizgājušos Dieva darbiniekus – Klaudiju Kilmeijeri (1936-2010), kas bija ilggadēja misijas skolas direktore Rinkonā, Bolīvijā un Teovilu Vadoni (1934-2010) – daudzpusīgo mūziķi Valdemārpils–Ārlavas draudzē, Trešā svece veltīta vārdos nenosauktiem draudžu locekļiem, kurus pēc uzticīgas kalpošanas Debesu Tēvs aizsaulis mājās pie Sevis.

Sēdē klātesošie uzklausa LBDS bīskapa Pēterā Sproģa atskaiti, kuŗu nobeidzot sveic un aizlūd par 13 brāļiem, kas uzsākuši jaunu kalpošanas posmu – ordinēti par sludinātājiem, vai ievesti par mācītājiem, kā arī par divām jaunām baptistu draudzēm.

1) Sandijs Aizupietis ordinēts par sludinātāju Siguldas draudzē. 2) Hanss Bērziņš ordinēts par mācītāju Pestīšanas Tempļa draudzē Rīgā. 3) Juris Doveiko ordinēts par sludinātāju Tukuma draudzē. 4) Sergejs Garkuša ordinēts par mācītāju Liepājas draudzē „Evaņģelija gaisma“. 5) Andris Jēgermanis ordinēts par sludinātāju Ģipkas draudzē. 6) Laimnesis Pauliņš ordinēts par mācītāju Tukuma draudzē. 7) Edgars Purmalis ordinēts par sludinātāju Vaiņodes draudzē, 8) Ivans Rošiors ordinēts par mācītāju jaundibinātajā Ķemeru baptistu draudzē. 9) Dimitrijs Rošiors ir jau garīdznieks jaundibinātajā Olaines baptistu draudzē. 10) Vitālijs Šeļemba ordinēts par mācītāju Betānijas bapt. draudzē. 11) Nikolajs Vdovs ordinēts par mācītāju Rīgas Bēteles baptistu draudzē. 12) Mihails Voronovs ordinēts par mācītāju Balvu un Gulbenes draudzēs. 13) Mārcis Zīverts ordinēts par sludinātāju Priekules draudzē.

Piektdienas pēcpusdienā un arī sestdien kongresa dalībniekiem bija iespēja iesaistīties sešās kalpošanas darbnīcās, uzzinot, kā savā draudzē un apvidū izmantot Alfa kursu. (vada Āgenskalna dr. mācītājs Edgars Mažis); Laulāto kursu vada Mateja draudzes locekļi Adrija un Ritvars Rēpeļi; Dieva stāsts – kursu vada Mateja dr. mācītājs Pēteris Eisāns; programmu „Īsta brīvība“ vada Tilžas dr. sludinātājs Kaspars Donis; draudžu dibināšana Latvijā – māc. Kaspars Šterns; mentoringa loma vadītāju sagatavošanā vada BPI mentoringa programmas vadītājs Igors Krautmanis.

Piektdienas otro sēdi vada māc. Andris Akmens, dalībnieki iepazīstas ar LBDS nozaru, kā arī Revīzijas un Nominācijas komisiju ziņojumiem. Notiek LBDS Padomes locekļu vēlēšanas un pieņem rezolūciju par azartspēļu noteikumu pārskatīšanu un stingrāku kontroli, ko nolasa Talsu draudzes mācītājs Aivars Šķuburs.

LBDS ir 86 draudzes ar 6523 locekļim uz 2011. g. 1. janvāri, pieaugums – 78 locekļi. Vislielākā ir Rīgas Mateja draudze ar 1178 locekļiem, seko Rīgas Āgenskalna – 474, Liepājas Pāvila – 341, Ventpils – 339, lielākā vairumā draudžu locekļu skaits rakstāms ar divciparu skaitli.

Garīdznieku Brālības vadītāja Edgara Godiņa atskaite: pašreiz ir 88 draudzes, kalpo 36 mācītāji un 41 sludinātājs, 11 garīdznieki pašreiz nav aktīvā darbā, ir 14 pensionēti garīdznieki. Paskaidrojums, par atšķirību

draudžu skaitā – Kauguru draudzē palikuši tikai daži locekļi, sapulcēšanās vieta daudzstāvu dzīvokļu mājā pārdota, slud. Jānis Akmenis stājies kapelāna dienastā Ādažos. Draudzes priekšnieks BPI students Aivars Gaidžuns meklē draudzes dzīves risinājumu. Mālpils draudzē dievkalpojumi nenotiek. Smiltenes draudzē dievkalpojumi nenotiek, tās sludinātājs R. Šulcs ir atstādināts no LBDS garīdznieku saimes svešu mācību un atziņu dēļ.

Rīgas Golgātas draudzē darbu sācis māc. Elmārs Pļaviņš, Ogres Trīsvienības draudzē slud. Dainis Pandars. Aizvīķu draudzē kalpo slud. Artis Peterlēvics, arī Skatres draudzē. Vaiņodē un Paplakā – slud. Ainārs Purmals. Valmieras draudzē ievests slud. Lauris Tatars.

Garīdznieku nav: Madonas, Inčukalna, Jelgavas,, Piltenes, Rucavas, Skrīveru, Cīruļu draudzēs.

Pirmās darba dienas novakarē negaidīti daudz interesantu pulcējās uz Cēsu draudzes mācītāja Oļega Jermolājeva vēsturiski pētniecisko referātu „Kas tu bijī, skolotāj Hamburger?“. Tas bija veltīts vācu tautības cilvēkam, kuŗam bija nozīmīga loma baptistu pirmsākumos 19. gs. vidū Latvijā.

Sestdien kongresa otro sēdi vada slud. Kaspars Donis. Savā uzrunā viņš apcer Atklāsmes grāmatā pieminētās 7 draudzes. To aprakstiem cauri vijas vārds „uzticība“. Arī mums jāuzklausa un jāliek pie sirds vārdi: „Esi uzticīgs līdz galam!“

LBDS Padomes vēlēšanās ir ievēlēti: Hanss Bērziņš, Rīgas Pestīšanas Tempļa mācītājs; Pēteris Samoiličs, Rīgas Misiones draudzes mācītājs; Pēteris Tervits, Ventpils draudzes sludinātājs; Mārcis Zīverts, Priekules draudzes sludinātājs.

Viena no būtiskākajām un stiprinošākajām kongresa daļām bija ASV viesā Dr. Sema Erpa nestā Dieva Vārda mācība. Viņu tulkoja Vēsma Sandberga. S. Erpam ir 40 gadu pieredze ASV, sagatavojot jaunus cilvēkus par draudžu vadītājiem. Divās lekcijās viņš iedrošināja un izaicināja katru kongresa dalībnieku.

Pirmajā lekcijā „Apustulis Pāvils un vadības modelis“, balstoties uz 2. Tim. 2:1-2, S. Erps uzsvēra, ka mums katram nepieciešams Pāvils – vecāks, gudrāks mentors ar ticības pieredzi; tāpat Barnaba – draugs, kas nevien atbalsta, bet arī sapurinā mūs un Timotejs, kuŗā ieguldīt savu pieredzi un kam nodot stafetes kociņu. Pāvilu, Timoteja audzinātāju, raksturo trīs lietas: atklātība gan par savām stiprajām, gan vājajām pusēm; radoša gatavība izmēģināt jauno; un tas, ka Pāvils mērķtiecīgi meklēja jaunus draudzes vadītājus.

Sestdien otrajā lekcijā „Timotejs un vadības modelis“ S. Erps turpināja balstīties uz 2. Tim. 1.

nodaļu, vairāk uzrunājot gados jaunākos, mudinot viņus ieklausīties vecāko pieredzē, mācīties no savas ticības vēstures un cienīt to.

Sēdes laikā notika arī bīsk. P. Sproģa vadīta paneļdiskusija, kurā par savu pieredzi stāstīja draudzes dibinātājs māc. Kristaps Šterns, Mateja draudzes slud. Andis Miezītis un Mežgalciema draudzes slud.

Aivars Vadonis. Diskusijas dalībnieki darbojās dažādas situācijās – no draudzes veidošanas „tukšā vietā“, līdz kalpošanai lielā draudzē, kur „viss notiek“, līdz draudzei, kas pastāv sen, bet daudz kas jāuzsāk no jauna.

Kongresā piedalās 170 delegāti no 220 pieteiktajiem?! un 70 viesi – no tikai 63 draudzēm?!

LBDS kongresa delegāts **Arbijs Lauva**

Liels paldies!

Labvakar mīļie brāļi un māsas Kristū!

Paplakas draudze no visas sirds pateicas jums par ziedojumu, ko esam saņēmuši caur LBDS kanceleju! (Tas ir daļa no *North Athens Baptist Church* Burlingtonā, Mičiganā gadskartējā ziedojuma Latvijas misionēriem. Red.)

Jūsu atbalsts šai draudzītei nozīmē ļoti daudz, jo esam svētīti ar lauku draudzei neticami lielu bērnu skaitu. Katru reizi bērni un pieaugušie tiek arī paēdināti. Pagājušā reizē svētdienu skolu apmeklēja 29 bērni, kuri visi nāk no tuvākās apkārtnes. Šī reize bija arī īpaša ar to, ka pieci bērni pirmo reizi dzīvē ieraudzīja savus brālēnus un māšicas; jo pateicoties radniekiem, kuri ir mūsu draudzes locekļi, tika izņemti no bērnu nama un tagad dzīvos tuvinieku ģimenēs.

Joprojām meklējam risinājumu svētdienu skolas un saimniecības telpu jautājumā. Dievnama piebūve ir katastrofālā stāvoklī, un nekāds remonts to vairs nevar glābt. Tāds ir arhitektu un būvzinieņu spriedums. Padomju laiku pieļautās kļūdas būvniecībā un ekspluatācijā diemžēl izrādījās piebūvei fatālas. Nekvalitatīvie pamati un ar ruberiodu (papi) apsistās koka konstrukcijas ir pilnībā satrupējušas.

Neskatoties uz to, mēs esam ticības un apņēmības pilni, ka Dievs savus bērnus nelaimē neatstās un noteikti kāds risinājums šajā sarežģītajā situācijā tiks atrasts. Jūsu palīdzība tam ir brīnišķīgs apliecinājums!

Paplakas draudzes svētdienu skolas telpa

Pielikumā kādi foto no Paplakas draudzes dzīves. Lai Dievs jūs bagātīgi svētī! Jūsu brālis Kristū **Ainārs Purmalis**.

Satrunējušā piebūve

NOTIKUMI DRAUDZĒS

Klīvlandieši zaļumos

Vasaras vidū Klīvlandes baptistu draudze labprāt pulcējas kādu svētdienu kaut kur ārpus pilsētas. Draudzes locekle Aina Gruntāls dzīvo Sirdspilsētā (Hartville) un sirsnīgi uzņem ciemiņus. Sabraucām savus spēkratus kuplu koku ēnā. Arī krēsli, aplī izlikti, bija zem milzu kokiem, kur saule varēja gan apgaismot, bet ne karsēt. Šī vasara mūs nežēlīgi cepina, laimīgs, kas var patverties ēnas pusē.

Neatrast piemērotāku dziesmu, sapulci sākot, kā „Zaļumos no rīta eju priecāties”. Zaļumi visapkārt- virs galvas un zem kājām un kur vien acis met. Dziedājām arī visiem pazīstamo „Jēzu, kur ir dzīves laime?”

Mācītājs Dr. Pauls Barbins vadīja garīgo daļu. Šī gada augustā kongress/nometne nodarbosies ar psalmu iztīrīšanu. ALBA's ieteikums bija draudzēm lasīt psalmus tā, lai kongresa laikā nobeidzam ar 150-to. Šinī svētdienā lasāms 108. psalms. Tā pēdējais pants iedrošina: „Ar Dievu mēs veiksīm lielus darbus...” Skaitā neesam liela draudze, bet esam bijuši darbīgi, un Dievs nav liedzis Savu svētību. Mēs visi esam piedzīvojuši dienas, kad nozīmētais Bībeles lasījums ir bijis piemērots tieši tai dienai un apstākļiem. 97. psalma 12. pants aicina: „Priecājaties jūs, taisnie, par to Kungu un teiciet Viņa svēto vārdu.” 81. psalms 2. pants saka: „Dziediet priecīgi Dievam, mūsu stiprumam!”

un 3. pantā : „Uzdziediet slavas dziesmas un dārdiniet bungas, skandiniet maigi citaru un kokli.” Nekādu instrumentu mums nebija, bet tie, kas dzied korī, droši uzsāka melodijas un pārējie pievienojāmies. Lielākā daļa no sapulces dalībniekiem nāk no „pārvietoto personu” piedzīvojumiem un var pievienoties domai, kas izteikta 66.psalma 12. pantā „Mums bija jāiet ugunī un ūdenī, un tomēr Tu beidzot mūs esi izvedis svabadībā.”

Aplī sēdot, uzklusējām vajadzības par lūgšanām un aizlūgšanām un nesām Dieva priekšā savu pateicību un aizlūgumus par slimiem un tiem, kas nevarēja atbraukt uz sapulci. Ir atvaļinājumu un ceļojumu laiks, visiem nepieciešama Svētā Gara sargāšana un vadība ceļojot prom no mājām un ierastās vides. Pabeidzām garīgo daļu ar dziesmu „Dari, kas tev jādara”.

Šodien tā „darīšana” bija visiem pa prātam – jāiet Ainas virtuvē apskatīt sarūpēto cienastu. Tur bija visa kā pa pilnam, patiešām „visas labas dāvaniņas”. Pēc galda dziesmas pildījām šķīvjus, sēdējām ēnā, draudzējāmies, runājāmies. Grupiņa vīru pārrunāja politiku, sievas apmainījās ēdienu receptēm un idejām, kā cīnīties ar dažādām „krikām”. Ceram, Dievs dos atkal tikties Ainas mājā nākošgad.

L.P.

Divas dzimtenes

Lidija Marta Celmiņa

1916. g. 4. III – 2010. g. 12. XI

Baptistu aprindās pazīstamās dzejnieces Liesmas (O. Baštikas) dzeju krājumā atrodama dzeja, kas labi raksturo aizgājēju Lidiju Martu Celmiņu:

Divas pavisam man dzimtenes
Viena – kur dzimu un uzaugu es;
Otra ir draudze, kur piedzīvoju
Dvēseles garīgo atmodu.
Pirmo man laupīja svešnieki —
Viegli nav pazaudēt dzimteni —
Otru man nevarēs laupīt nekas,
Aizsaulē iet pat tās robežas.

(Manas dzimtenes-Liesma)

Tiem, kam bija izdevība iepazīt Lidiju Celmiņu, apzināmies, ka viņai bija dziļa mīlestība un ciešas saites ar divām dzimtenēm. Bija tuvu pie sirds dzimtene Latvija, bet pie reizes arī svarīga un mīļa Dieva draudze, Bukskauntijas latviešu baptistu draudze.

Lidija Celmiņa dzimusi 1916. gada 4. martā Novgorodā, Krievijā Aizputes baptistu draudzes mācītāja Jakaba un Emmas Dubelzaru ģimenē. 1932. gadā Aizputē viņa atrada savu otro dzimteni. Tēvs viņu kristīja Aizputes baptistu dievnāmā un viņa ļoti nopietni izjuta savu solījumu Dievam, sākt jaunu dzīvi ar to Kungu. Viņa apsoliņa kalpot tam Kungam un skats versās uz to dzimteni, kuŗu neviens nespēja viņai laupīt.

Lidijai bija divas māsas, vecākā Rode un jaunākā Tabita. Abas bija pazīstamas baptistu aprindās. Tabita slavēja to Kungu ar viņas skaisto balsi un bieži atradās solistu ierindās baptistu gadskartējās dziesmu dienās; Rodes dzīves darbs saistījās ar Pasaules Baptistu apvienību. Sākuma gados viņa strādāja ar mācītāju Ādolfu Klaupiku, palīdzot latviešu bēgļiem, kā arī darot Latvijas vārdu pazīstamāku plašākai Amerikās sabiedrībai. Abas māsas un arī vecāki aizgāja mūžībā pirms Lidijas.

Lidija jau agrāk bija savā dzīvē piedzīvojusi nāves salto pieskārienu. Kaŗa laikā viņa zaudēja savu vīru. Noteikti nevareja būt viegli vienai pašai audzināt divas meitas Daci un Ilzi svešuma pārmaiņu gados. Kaŗa gadi laupīja viņai pirmo dzimteni – Latviju.

Kad Lidija ar ģimeni ieradās Amerikā 1950 gadā, viņi nokļuva Bukskauntijā, Pensilvānijas štatā. Bez kādas kavēšanas ģimene sāka ņemt aktīvu dalību Bukskauntijas latviešu baptistu draudzē. Lidijai bija mīļa draudze un viņas vieta dievnāmā. Viņa dziedāja

korī, strādāja draudzes māsu pulciņā, uzticīgi apmeklēja dievkalpojumus, Bībeles un lūgšanu stundas. Bija vienumēr gatava sniegt palīdzīgu roku tiem, kam tā bija vajadzīga gan šeit, gan īpaši dzimtenē Latvijā.

Vairākus gadus, pēc Rodes pensionēšanās, abas māsas dzīvoja vienā dzīvokļu ēkā. Lidija vadīja automašīnu un tā

abas māsas, kā vienumēr, varēja turpināt aktīvo darbu draudzē, kaut dzīvoja attālāk no dievnama. Beidzamos dzīves gados, kad radās nopietni veselības traucējumi, Lidija pārcēlās uz dzīvi pie meitas Daces Aļaskā. Tur viņas Kungs to aicināja mūžībā 2010. gada 12. novembrī.

Bukskauntijas draudzes mācītājs, Dr. Uldis Ukstiņš, kuŗš vadīja piemiņas brīdī, jautāja: „Kāpēc uzticīgai Dieva kalponei bija jasastopās ar tik grūtām dzīves dienām?“ Un mācītājs neatrada pieņemamu atbildi, jo atbilde uz šo jautājumu ir atrodama tikai pie Dieva. Mēs varam tomēr ticībā citēt apustuļa Pāvila vārdus Romiešu vēstulē: *“Es domāju, ka šī laika ciešanas ir nenozīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību, kas atspīdēs pār mums”* (8:18).

Mācītājs turpina teikt ka tagad Lidija atrodas pie sava Kunga, kuŗu viņa mīlēja un kuŗam viņa kalpoja visu savu mūžu. Jēzus Kristus viņu nekad šai dzīvē neatstāja un nu viņa ir ar savu Kungu šodien. Kaut svešnieki nozaga viņai viņas dzimteni Latviju, neviens nespēj viņai laupīt debesu valstību, viņas otrās mājas!

Piemiņas brīdī dziedāja apvienots Filadelfijas un Bukskauntijas draudzes koris diriģenta Ralfa Augstrozes vadībā. Ērģelniece bija Dagnija Bērziņa. Ģimenes locekļi, meita Ilze, mazbērni Daniēls un Kristīne dalījās ar mīlam atmiņām par savu māti un vecmāmiņu, bet mazmeita Kasandra lasīja Svētos rakstus.

Pēc Lidijas skumst viņas abas meitas Ilze un Dace, četri mazbērni un trīs mazmazbērni, kā arī viņas draudzes locekļi un daudzie draugi.

Sakām: uz redzēšanos, līdz tiksimies mūžībā!

Benita Ukstiņa

Bukskauntijas draudzes korespondente